

தாங்கள்

உதிரியர் : டாமினிக் ஷீவா

ஏப்ரல் 1976

1876 - 1976

தமிழ் நாவல்

க்ரானிலேஜ் முட்வ

தமிழ்நாட்டின் பிரபாஷ் திடுப்பின் மை

நாற்றுண்டுச்

நாற்றுண்டுச் சிறுவர்களுக்காக

நாற்றுண்டுச் சிறுவர்களுக்காக நாற்றுண்டுச் சிறுவர்களுக்காக

நாற்றுண்டுச் சிறுவர்களுக்காக

சிறுப்பிதழ்

விலை
சதம்: 75

தமிழ்நாட்டின் மாத திடு

SIVAYOGA Jewellers & Gem Merchants
JEWELLERS 54, SEA STREET COLOMBO-11

உறுதிக்கும், உத்தரவாதத்திற்கும்
நேர்மையான ஸ்தாபனம்

Բայցում

ନେତ୍ର ମାଲିକ

ஓபர் தகைகள் குறித்த நேரத்தில்
சிறந்த முறையில் செய்பவர்கள்

ମାତ୍ରମନ୍ଦିର

நடக மாளிகை

64, செப்டியூர் தெரு,
கொழும்பு-11

நயம் ! நான்யம் !! நம்பிக்கை !!!

മന്ത്ര പ്രകാരം

நீன் வீட்டுத் தளபாட விற்பனையான்

சிறந்த தேக்கு, முதிரைகளில்
கண்ணுடி மேசைகள், அலுமாரிகள்
ஸ்பிரிங் பதிக்கப்பெற்ற கரமான சூசன் கதிரோகள்

யாம்ப்பானுக்கில் சீரங்கத ஸ்தாபனம்

"In \mathfrak{m} "

87, 137, கஸ்தூரியார் வீதி,

யാമ്പനകൾ.

“இல்லை பாடுதல் சித்திரம் கவி
யா திமினைய கலைகளில் - உள்ளம்
ஷபேட்டுத் தும் நட்புவர் பிறர்
ஒன்றை கண்டு தான்னுவார்.

1976
முசும்பார்
பலிஸ்ராண்பாதித்து பிள்ளை 104

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

முதலாளி: ஜெராமினா ஜெவா
234-A டெ.பி.ஓ. எஸ் வி.ஈ.
பாலிஸ்ராண்
(இலங்கை)

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234A, K. K. S. Road,
JAFFNA,
Sri Lanka

மனத்தினும் ‘மாங்கிளைக்
கலை, பிடியார்,
கலைத், கட்டுரை,
கருத்தி,
எல்லாம் ஆக்கிரோயார்
தனத்துவம்
பொறுப்பும் அவரே

தில் பொறுக்கல் மலராக மலரப் போகின்றது.
புதிய அண்டுல் பல நல் அபிவிருத்திகளை மல்லி
கையில் செய்ய வேண்டும் என்ற ரவிகார்களின் மன
விருப்பத்தைச் செயலில் செய்து காட்ட முன்திருக்கிறேன். மகிழ்ச்சியான தெய்தினைய இலக்கிய
நன்றார்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேம்.
பல நமது சந்தாதாரர்கள் து சந்தாக்கள் இந்த
ஏழாம் மாதத்திட்டன் முடிவை நீட்டினால் இது
சம்பந்தமான அறிவிப்புகளை ஏற்கனவே பலருக்கு
அறியத் தந்திருக்கின்றேம். சம்பந்தப்பட்டவர்கள்
சிரமத்தைப் பாரா து உடன் தமது சந்தாக்களைப்

புதுப்பிக்க எம்முட்டன் இத்துறைக்க வேண்டும் எனக்
கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேரும்.
இலக்கிய நன்றார்களுக்கு இரு வேண்டுகோள்:
ஒன்னால் 75-ல் இருந்து புதிய புதிய சந்தாதாரர்களைச்
கீர்த்தி அனுப்பி எமது சிரமத்தைத்தச் சுற்றிக் குறைத்
தீட முயற்சி பண்ணுவாங்கள்: இன்று மல்லிகை பல
வேறு தினைக்களிலும் பரவி புதிய புதிய கிளை பரப்பி
வந்தபோதி அலும் கூட. சரியானவர்களை இன்னும்
சென்ற மறைப்பவில்லை என்ற என்னம் இன்னும் நம்பிட
மூலம் ஆகும். ஆகும் இந்த யுக வேள்விப் போராட்ட
தீட்தில் உடன்களான பங்களிடப் புக்கியம்.

— ஆசிரியர்

உயிருடன் வாழும் யழும் பெரும் நாவலாசிரியரின் கருத்துக்கள்

மல்லிகையில் தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு சம்பந்தமான தகவல் களைப் படித்தேன்.

மெத்தக் சந்தோஷம் எனக்கு

என்னைப் போன்றவர்கள் எழுத்துத் துறையில் உற்சாகம் காட்டி உழைத்த பொழுது இப்படியான ஆர்வ உணர்ச்சிகளோ உற்சாகமான பாராட்டுச் சூழ்நிலைகளோ இருந்ததில்லை. சும்மா ஒப்புக்கு நாழும் ஏதோ நமது கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் எழுதி வந்தோம். அப்படிக் கூறுவதை விட. நல்ல திருப்பணிக்கு இதுவும் ஒரு வழியாகத் தென்பட்டதால் நமக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை இப்படியாக எழுதிப் பார்க்கவாமே என்ற எண்ணத்தில் எழுத முற்பட்டோம் என்பதே சரியான கருத்தாகும்:

மல்லிகையில் எனது அறிமுகமும் அட்டைப் பட்டமும் வந்ததின் பின்னர் ஏராளமான இலக்கிய நண்பர்கள் என்னைத் தெரிந்து கொள்ள முனைந்து தொடர்பு கொள்ள விலைகின்றனர்.

நானே வயது சென்றவன். உடல் நலம் சரியில்லாதவன். ஆகவே பொது நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கின்றேன். அதே சமயம் என்ன நடக்கின்றது என்பதை அறிய மிகவும் ஆவலாக இருக்கின்றேன். ஊரைச் சேர்ந்த சில இளம் சகோதரர்கள் என்னை அடிக்கடி வந்து பார்க்கும் போது அவர்களிடம் தகவல்களை அறிந்து கொண்டு எனக்குள்ளேயே மகிழ்ந்து போவேன்.

நான் எனது நாவலை எழுதும்போது பிற்காலத்தில் இப்படியாக ஒரு சாதனையாக அது புகழப்படும் என்ற நோக்கில் எழுத வில்லை என்ற உண்மையை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறேன். ஏதோ கடமையைச் செய்த மன நிறைவுதான் அப்போது எனது மனசில் நிறைந்திருந்தது. இந்தக் தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு இயக்கம் வெளிப்பட்ட பின்னர்தான் நான் அந்தக் காலத்தில் செய்த ஏதோ சிறு சேவையின் மதிப்பை உணரக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இன்று பார்க்கும்போது ஏராளமான நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளதைக் காணலாம். நாம் புத்தகம் எழுதிய காலத்தில் இவைகளை நவீனங்கள் என்று சொல்வது வழக்கம். அன்று நவீனங்கள் என நம்மால் அழைக்கப்பட்டுவந்த இன்றைய நாவல்களின் பெருக்கத்தை என்னும்போது மனக்கு ஆறுதலாக இருக்கின்றது.

தமிழ் மொழி இன்னும் இன்னும் சிறப்புற்றுத் திகழ எனது வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு ஞாபகார்த்தமாக *மல்லிகை* சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளிக் கொணர இருக்கின்றது என்பதை அறியும்போது மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. அந்த இளமைக் காலம் இப்பொழுது இருந்தால் என்ன என்று யோசிக்கத் தோன்றுகின்றது,

காரைநகர்:

அடி நாகலிங்கம்

தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு— சரித்திர யதார்த்தத்தில் சில உண்மைகள்!

தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டின் கடைசிக் கட்டடத்தில் நாம் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கின்றோம்.

1876-ல் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்ற நவீனத்தை முதன் முதலில் மாழூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை என்பவர் எழுதி வெளியிட்டார்.

இதுதான் தனித்துவமாகத் தமிழில் வெளிவந்த முதல் நாவல் என இன்று பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

தமிழில் வெளிவந்த முதல் நாவல் இதுதான் என்பதைப் பற்றிய அபிப்பிராய பேதம் அறிஞர்களிடையே இருக்கவில்லை. ஆனால் ஆண்டைப் பொறுத்தவரை பலரிடையே பலவிதமான ஜயப்பாடு கள் தோன்றியுள்ளதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமோ

முதன் முதல் நாவலான பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் வெளிவந்த கால ஆண்டு 1876 அல்ல; அது 1879 என்ற கருத்துச் சிலரிடையே நிலவுவதுண்மை. கமில் சுவலபில், ஆஸர் போன்ற மேல் நாட்டுத் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்கள் 1879-ஆம் தான் முதல் தமிழ் நாவல் வெளிவந்த ஆண்டாகக் கணிக்கின்றனர். இவர்கள் உத்தியோக ஆவணங்களைத் தமது கூற்றுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்தக் கணிப்பிட்டைச் செய்திருக்கின்றனர்:

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த எழில் முதல்வன் அவர்களும் ஈழத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி கைலாபதி அவர்களும் 1876 தான் தமிழ் நாவல் தோற்றத்தின் முதலாண்டு என ஆராய்ந்து நிருபித்துள்ளனர்.

வாதமல்ல இங்கு முக்கியம்:

அனுபவ ரீதியாக நாம் நமது காலத்தில் நடைபெறும் சம்பவங்களை எடுத்துத் தொகுத்துப் பார்க்க வேண்டுமோ

சாகித்திய மன்றலைப் பரிசுப் போட்டிக்கு வரும் நாற்களில் பல பிரசுரித்த அந்த ஆண்டுப் போட்டியில் போட்டியிட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ‘ஆர்க்கைவல்’வில்—புத்தக, சுஞ்சிகைப் பதிவுகத்தில் பதியப்படாததுதான் இந்தத் தவறு நேருவதற்குக் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது எனச் சுட்டிக் காட்டப் படுவதுண்டு:

இன்றே நிலைமை இதுவானால் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்ட நாற்களில் இய்யடியான சில தவறுகள் ஏற்பட்டு விடுவதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

நூல், சஞ்சிகைகள் பதிவு இந்தியாவில் அழுகுக்கு வந்ததே 1815-ம் ஆண்டளவில்தான். எனவே உத்தியோக ரீதியாக முதல் நாவல் 1869-ல் பதியப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட, அது எழுதி வெளியிடப்பட்டது 1876-ல் தான் என்ற முடிவுக்கே நாம் வரக் கூடியதாக அமைகின்றது.

இந்த நூறு ஆண்டு இடைவெளிக்குள் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி மில் எத்தனை எத்தனை வளர்ச்சி. பார்த்தால் பிரமிப்பு ஏற்பட்டு கின்றது. இந்த நாவல் நூற்றுண்டில் ‘தித்திரப் பாவை’ அகிலன் ஞானபீடப் பரிசாக ஒரு இலட்சம் ரூபாய் பரிசு பெற்றுள்ளதும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசாக ‘செங்கை ஆழியான்’ பிரளையம் நாவலுக்குப் பரிசு பெற்றுள்ளதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் என்னிப் பார்த்துப் பெருமைப்பட்டுகின்றோம்.

அதே சமயம், ஆங்கில, அமெரிக்க, ரஷ்ய. பிரெஞ்சு என் நமக்குப் பக்கத்தேயுள்ள மலையாள நாவல்களைப் படிக்கும் போது நாம் உலக நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியில் எவ்வளவு தூரம் பின் தங்கியுள்ளோம் என்ற உண்மையையும் ஆற்றுமையோடு என்னிப் பார்க்கின்றோம்.

அத்துடன் தமிழகத்து நாவல் இலக்கியத் துறையுடன் நமது சமுத்து நாவல் வளர்ச்சியையும் இந்தக் கட்டடத்தில் நாம் ஒப்பு நோக்கத்தான் வேண்டும்.

தமிழ் நாவல் வளர்ந்த நூறு ஆண்டுகளில் கணிசமான பங்களிப்பைக் கடந்த 75—80 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தொடர்ந்து செய்து வந்துள்ளனர் நமது முன்னேடிகள்.

ஆனால் நவீன நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நாம் நமது பங்களிப்பைச் செய்யப் பின் நின்று விட்டோம் என்பதே யதார்த்தமாகும். சமீபத்திலிருந்து இந்த நிலை மாற்றமடைந்து வருகிறது. இது வரவேற்கத்தக்க சங்கதியாகும்.

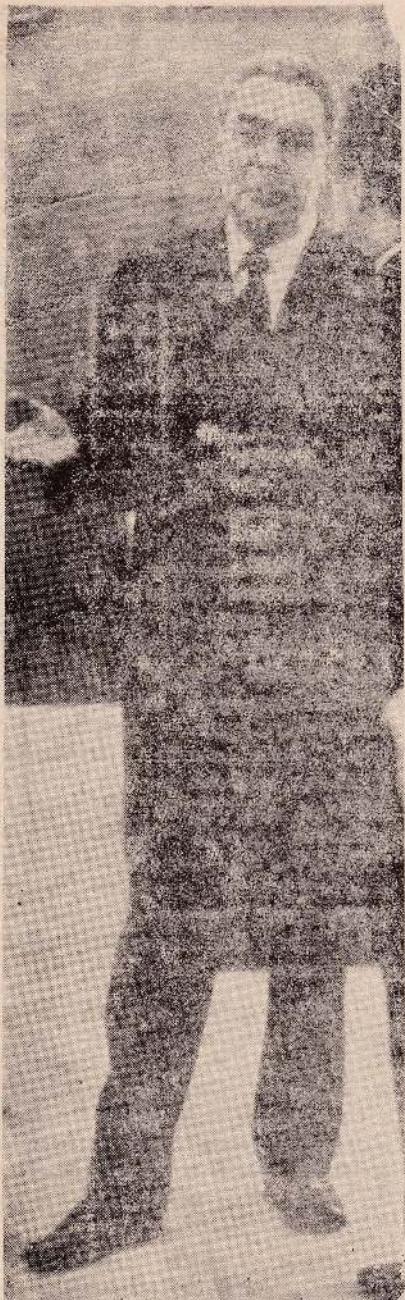
ஒரு நிறுவனம் நாவல் போட்டிக்கு ஏற்பாடு செய்தபோது அறுபத்திநான்கு தமிழ் நாவல்கள் இங்கு போட்டிக்கு அனுப்பப் பட்டிருந்தன என்ற ஆரோக்கியமான செய்தியையும் நாம் அவ்தானித்துப் பெருமைப்பட வேண்டும்.

ஒருவித புதிய உதவேகம் நாவலைப் பொறுத்தவரை நமது நாட்டில் உருவாகி வருவது மகிழ்ச்சிப்படத்தக்க அனுபவமாக மாறி வருகின்றது.

நூறு ஆண்டுகள் என்பது சரித்திரத்தில் ஒரு சிறிய காலம். நிகழ்ச்சி பூர்வமாகப் பரிசீலனை செய்து கூட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் தமிழ் மொழி நாவல்கள் உலக மொழிகளின் நாவல் வளர்ச்சியுடன் சம்பந்தமாக வைத்து எண்ணப்படத் தக்கதாக அமையாது போனாலும் கூட, நூறு ஆண்டுகளை மாத்திரம் வைத்து விமர்சனக் கண்கொண்டு சிந்திக்கும் பொழுது எதிர்காலம் பிரகாசமுடையதாகவே அமையும் என நிச்சயமாகக் கூறலாம்.

சோவியத் தலைவர் தோழர்
பிரேரணேவளின் 70-வது
ஜனனதினம்

உலக சமாதானத்தின் நாயகர்

'.....உலகில் எந்தப் பகுதி விலும்முள்ள உழைக்கும் மக்கள் எந்த இலட்சியங்களை அவாவு கின்றனரோ, அதே இலட்சியங்களான நிலையான சமாதானம், மக்களுக்கான உறுதியான பந் தோபஸ்து, முதலான புனிதப் பேரிலட்சியங்களை எய்துகின்ற போராட்டத்தில் நானும் அங்கம் வகிப்பதற்கு வாய்ப்புக் கிட்டியதையிட்டு நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.....'

சமாதானத்தின்பாலும், பந் தோபஸ்தின்பாலும் இத்துணைகளை சொன்ட ஒருவர் — சமாதான பேரிலட்சியத்தை இன்று உலகில் உயர்த்திப் பிடிப் பவர் — உலகின் ஆறிலொரு பகுதியை அடக்கி நிற்கின்ற சோவியத் தேசத்தின் தலைவர் — உலக சமாதானத்தின் நாயகரென இன்று நன்பர்களாலும் எதுரிகளாலும் ஒருங்கே போற்றி மதிக்கப்படுபவர் தோழர் வியோனித் இவியிச் பிரெரணேவ் கூறிய வார்த்தைகளிலே. இரண்டு கொடிய யுத்தங்களுக்கு முகம் கொடுத்த ஒரு நாட்டின் யுத்தத்தினது உற்பாதங்களையிக்க குறுகிய காலத்தில் உலகு வியக்கும் வகையில் சீர் செய்த ஒரு நாட்டின், மனிதகுலத்தைப் பாசிலை அடிமைத்தலையினின் றும் விடுவிப்பதில் பெரும் பாத்திரம் வகித்த ஒரு நாட்டின் தலைவர், சமாதான இலட்சி

யத்தை இத்துணை நேசிப்பது மிகவும் இயல்பானதே.

1906 டிசம்பர் 19-ல் ஒரு உக்கிரேணி ய தொழிலாளர் குடும்பத்தில் பிற நந்த பிரேஷ் னேவ் இன்று உலகம் போற்றும் தலைவராக வளர்ந்தோங்கிய வரலாறு மிகவும் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டது. தமது தந்தையும் பெரிய தந்தையாரும் ஊழியம் புரிந்த அதே உருக்குத் தொழிலகத்தில் பணி செய்யப் புகுந்த தோழர் பிரேஷ் னேவ் தமது உழைப்புத் திற ஞாலும், தமது தொழி வினாகாளன் அப்பழக்கற் ற பகுதியின் மூலம் வெகுவிரைவிலேயே தமது தொழிற்துறையில் உயர் பதவியை எய்தினார். தமது இள வயதிலேயே வாழ்க்கையின் கஷ்ட நஷ்டங்களை விஞ்ஞான பூர்வமாக அறியத் தலைப்பட்ட இவர், ஒரு புதிய — சமதர்ம சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்கும் போராட்டத்தில் தீவிர பங்காளியாக மாறினார். தமது 25-ம் வயதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து கொண்ட இவர், உலகின் முதவாவது சோஷவிலஸ் ராஜ்யத்தின் எதிர்காலம் எத்தகையதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் நிர்ணயமான கட்டத்தில் அரசியல் ரீதியிலும், அறிவியல் ரீதியிலும், பொருளியல் ரீதியிலும், போராட்ட ரீதியிலும் தமது அறிவையும் ஆற்றலையும் கட்டி வளர்த்துக் கொண்டார்.

1941-ல் ஹிட்லரின் நாளி ஜேர்மனி சோவியத் யூனியன் மீது திமர்த் தாக்குத் தலைவர் தொடுத்த வேளையில், உலகின் முதலாவது சோஷவிலஸ் நாடு பேரபாயத்துக்குள்ளாகியிருந்தது இக்கட்டத்தில் இளம் சோவியத் குடியரசின் பாதுகாப்பினை உத்தரவாதப் படுத்துவது மிக முக்கியமான கடமையாயிருந்தது.

‘பாதுகாப்புத் தொழி நிறையின் செயலாளர் பதவிக்கு எமக்கு ஒரு செயலாளர் பதவிக்கு மிகுந்த, தொழில் நுட்பக் கல்வியறிவு மிக்க, நல்ல உற்பத்தி அனுபவமிக்க, மக்கள் மத்தியிலும் தொழிலாளர் மத்தியிலும் மதிப்புப் பெற்ற ஒருவர் தேவை, இந்த எல்லா குணமுச்சங்களும் பொருந்திய ஒரேயொருவர் மட்டும் எம்மத்தியிலிருக்கிறார் அவர்தான் தொழர் பிரேஷ் னேவ்’ இவ்வாறுதான் பிரேஷ் னேவ் வின் பெயரை பாதுகாப்புத் தொழிற்துறைச் செயலாளர் பதவிக்குப் பிரேரிக்கையில் சொாவி யத் அரசாங்கத்தின் சிரேஷ்ட தலைவர் ஒருவர் கூறி அரு.

பாசில் துருப்புக்களுடனுண்டு சமர் நிசழந்த காலகட்டத்தில் பிரேஷ் னேவ் போர் முனையில் காட்டிய தீரமும் வீரமும் அளவிடற்கரியன். யுத்தச் சுவாசகளின் மத்தியில் சுய கட்டுப்பாட்டுதலும், மனங்குலையா அவைத்திடுதலும், துணிவுடன் இவர் மேற்கொண்ட பணிகளை இங்கு விவரித்து மாளாது. 18-வது இராணுவப் பிரிவுக்குத் தலைவரம் தாங்கிய கேரன்ஸ் பிரேஷ் னேவ், கருங்கடல் தீர எல்லையில் 225 நாட்கள் நீடித்தகுடுஞ்சமரில் சோவியத் துருப்புக்களை வெற்றிப் பாதைக்கு இடுசூச சென்றார்.

1946 ஜூன் மாதத்தில் பாசில்ப் படைகளின் மீது இறுதி வெற்றியை கட்டிய பின்னர், மாஸ்கோ செஞ்சுதுக்கட்டினாடாகச் சென்ற போர்வீரர்களின் வெற்றிப் பவனிக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்ற தளபதிகளில் கேரன்ஸ் பிரேஷ் னேவ் வும் ஒரு வராக இருந்தார்.

யுத்த பிற்கால புனர் நிர்மாணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட கால கட்டத்தில்

தலாக்ஸ்தன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்திய கமிட்டிக்குத் தலைமை தாங்கினார் 1957-ல் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்திய கமிட்டியின் தலைமைக் குழு உறுப்பினராக இவர் தெரிவு செய்யப் பட்டார். சோவியத் நாடானுமன்றத்தின் உறுப்பினராக இருந்து வரும் 25 ஆண்டு காலத்தில் சோயவித் நாடானுமன்றத்தின் தலைமைப் பீட முதல்வராகவும் இவர் கடமையாற்றியுள்ளார். 1964-ல் இவர் சோவித் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராக உயர் பதவியில் அமர்ந்து கொண்டார். சோவியத் தேசத்தின் உள்துறை அயல்துறைக் கொள்கைகளின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை வருத்துக் கொள்ளுவதிலும் நாட்டின் பொருளாதார, தொழில் நுட்ப, விண்ணுான வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்வதிலும் பிரேரணைவு வசித்த பங்கு மிகப் பாரியது. இன்று உலக அரங்கில் பிரசித்தமாகியுள்ள சோவியத் சமாதான வேலைத் திட்டத்தின் சிற்பியும் இவரே.

உலகில் முடிவுமைத்திப் போக்
கிணையும் நெருக்கடி தளரும்
போக்கிணையும் மேலும் குழப்
படுத்துவது, சர்வதேச உறவுக
வரின் நிலவரத்தை மேம்படுத்து
வது, யுத்தமற்ற அமைதியான
எதிர்காலத்தை அமைப்பதற்கு
அடிப்படைத் தேவையான ஆயுத
பரிநூரணத்தை எய்துவது
முதலான பணிகளுக்கு சோவியத்
தேசம் ஆற்றி வரும் பங்குப் பணியில் பிரேஷ்னேவ்வின்
தனிப்பட்ட பங்களிப்பு மகத்
தான்து. ஜரோப்பாவில் நிலை
யான சமாதானம் நிலவுவதற்கு
இன்று பெருந் துணையாய்
அமைந்த அனைத்து ஜரோப்பிய

பாதுகாப்பு, ஒத்துழைப்பு மகா
நாடு வெற்றிகரமாக நிறை
வெய்துவதற்கு முன் நின்று
உழைத்தவர் பிரேஷனேஸ். சமா
தான் இலட்சியத்துக்கு இவர்
ஆற்றிவரும் பெருந் தொண்டில்
ஓக் கௌரவிக்கும் பொருட்டே
1973, இவருக்கு சர்வதேச
சமாதான வெளின் விருதும்,
1975-ல் சமாதானப் பணிக்கான
ஜோலியோட் - க்யூரி தங்கப்
பதக்கமும் வழங்கப்பட்டன.

செக்கோஸ்லவக்கிய சோவீ
விஸக் குடியரசின் வீரர் விரு
தினை, பல்கேரிய மக்கள் குடிய
ரச வீரர் விருது முதலானவை
உட்பட பல நாடுகளின் மிக
உயர்ந்த விருதுகள் பிரேஷனேஸ்
வின் பெரும் பணியினைக் கௌர
விக்கும் பொருட்டு வழங்கப்
பட்டுள்ளன.

1976 மேயில் சோவியத் யூனியனின் மிகவுயர்ந்த இராணுவ பதவியான ‘சோவியத் யூனியனின் மார்ஷல்’ பட்டயம் பிரேஷனே விடக்கு வழங்கப்பட்டது.

‘எனது வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான அம்சம் என்ன வெனில் மிக முக்கியமான நோக்கு உழைக்கும் மக்களுடைனுள் நெருங்கியதும் இடையறைத்துமான தொடர்புதான்’ என ஒரிடத்தில் பிரேஷ்னேவ் கூறி யுள்ளார். உழைக்கும் மக்களினது ஜி வாதார நலன்களே பிரேஷ்னேவின் அரசியல், பொருளாதாரப் பணியினை வழி நடத்தி வந்துள்ளன. இதனால் தான் இன்று பிரேஷ்னேவ் மக்கள் மத்தியில் பெருமதிப்புற பெற்றவராகத் திகழுகின்றார்.

லாம்பும்

சிவசம்பரும்

பா. ஜெயராசா

பருவத்துக் குமரும்
காவோலை சரசரக்கும்
சத்தத்திற்
கண்ணிமைக்குட்
புகுந்தழுத்தும்
தனிப் பாரம்.

செக்கருக்குள்
சிவப்பு லாம்பு
விக்கி விக்கி
வண்டிலுக்கு
ஒளி வார்க்க
ஒராயிரம்
நினைவுக் குறுக்கங்கள்
நிறைந்த
சிவசம்பர்.

கப்புகளாய் நின்ற
நெடும் பணையின்
சிறு வழியில்,
ஒளி தாவும்
வட்டத்தில்,
கருஞ் சுழியன்
மிதி மாடு
எக்கி விழும்
வயிற் ரேடு
எடுத் தெடுத்துக்
காலசைக்கும்.

இரு பகலாய்
உறைத் தெடுத்த
சுடு வெய்யில்
சிவ சம்பர்
முது கெங்கும்
தார் வார்க்க
ஒளி விட்ட
வாய்ச் சுருட்டு
ஒரு கணத்தில்
இன்பத்தை
விளாவிக்க முயன்றாலும்
இத மெங்கே?

கட்டும் தனியும்
கட்டு கின்ற

மாடுகளோ
அந்தத் தனிவழியில்
காவோலை சரசரக்கும்
சத்தத்தை அசைபோட்டுப்
போகின்ற
பழும் வழியைப்
பார்க்கின்றார்; சிவசம்பர்;
செக்கருக்குள்
சிவப்பு லாம் பொன்றின்
பொறி யவிழும்.

பசி

பாண்டியூர் தெட்சனு

ஆலய மணியின்
ஒலை,
நன்கு உரத்துக் கேட்டது;
ஆண்டவன் அருளை
வேண்டி நிற்கும்
அடியார் கட்டம்
நிரம்பி வழிந்தது.
அரிசி,
பழும்;
பாக்கு,
வெற்றிலை
தட்சணையாக ரூபாக்
ஞற்றி
அர்ச்சினைக்காக
ஐயரின் கையில்
கைமாறு கையில்
‘அம்மா பசி’ என
அழுகிறது.....!

அறுபது ஆண்டுகளும் புதியதோர் உலகும்

வியோதர் பிரிபூஸ்

புரட்சிகள் வரலாற்றின் உந்து சக்திகள் என்ற வெளின் வர்களாது கருத்தை 59 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ரஷ்யாவில் நடைபெற்ற மாபெரும் அக்டோபர் சோஷவிலஸ் புரட்சி நிறுபித்தது.

ஆயினும் அக்டோபர் புரட்சியானது ஒரு சோவியத் தேசிய அனுபவமாகவே இன்றும் சில வேளைகளில் மதிப்பிடப்படுகிறது. சோவியத் யூனியன் சில குறிப் பிட்ட மக்களினால் அவதானிக் கப்படவும் அது வெற்றி பெறுமா இல்லையா என்று அனுமனிக் கப்படவும் தொடங்கிய காலம் தொட்டு இத்தகையவற்றை நாம் யோசனையற்ற அபிப்பிராயங்களாகவே கருதி வருகிறோம். இன்று ஒரு வேறுபட்ட கண நோட்டம் நிலவிகிறது. மேற்கு வகு வரலாற்றுக்கிரியர்களும் அரசியல்வாதிகளும் பொருளியலாளர்களும் உலகின் தலைவிதி களில் அக்டோபர் புரட்சியின் அதிகரித்து வரும் செல்வாக்கை விமர்சிப்பதுடன், சோஷவிலஸ் நாகரிகத்தை உலகின் — அகன்ற தொரு புலப்பாடாக மதிக்கி ரூர்கள்.

சமுதாய, அரசியல் எழுச்சியில் அடியெடுத்து வைத்த மக்களது புரட்சிகர ஆர்வத்தினால் இக் கிரகத்தின் அரசியல் பிரதிமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது என்று அக்டோபர் புரட்சியின் 39-வது ஆண்டை ஒட்டிகிரம்வினில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் உரையாற்றிய சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்திய கமிட்டியின் அரசியல் குழு உறுப்

பினர் கூறுனர். சமாதானம், முன்னேற்றத்தின் பாதையே,

மாபெரும் அக்டோபர் சோஷவிலஸ் புரட்சியின் கருத்துக்களின்பால் நாம் கொண்டுள்ள மாற்றவியலாத ஈடுபாடானது, ‘அரசியல் இறுமாப்பு’ என்ற வகையில் மேற்கு வகு வாழ்க்கை முறையின் பிரசார கர்களால் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டது. ‘சுதந்திர நிறுவனங்கள்’, ‘ஜனநாயகப் பன்மை வாதம்’, ‘நலன்புரிச் சமூகம்’ போன்ற பல மாதிரிகள் உலகிற்கு மேற்குலகச் சித்தாந்த வாதிகளினால் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் முதலாளித் துவமானது தனது பண பலத்திலும், மனிதனினதன் கரணமும் தன்மை, தனது நெருக்கடிகள், வேலையில் வாத திண்டாட்டம் ஆகியவற்றினால் என்றும்போல் இருந்து வருகிறது.

புதிய பாதையில் அடியெடுத்து வைத்த பொருளும் நமது நாடு ஏராளமான இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி இருந்தது. பிடிவாதமிக்க இறுமாப்புடன் தனது கொத்தளத்தைப் பாதுகாக்கும் முகமாக சர்வதேசப் பிறபோக்கானது நீண்ட காலமாக இந்த முன்னேற்றத்தை எதிர்த்ததுடன் சோவியத் யூனியனை அங்கீகரிக்கவும் மறுத்து வந்தது, எம்மைச் சுற்றி ‘இரும்புத் திரை’ ஒன்றை இட்டு, எம் மீது ‘கெடுபிடியுத்த’ த்தைப் பிரகடனப்படுத்தியது:

இன்று சமாதான சகவாழ் வுக் கருத்துக்கள் சர்வதேச உறவுகளில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதையும் இது மக்களுக்கு அனுகூலமாயுள்ளதையும், தகர்ந்துபோன — இறுமாப்புகள் மீது பொதற்றிவு பெருவெற்றியீட்டிய தணைக் குறிக்கின்றதென்பதையும் யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அக்டோபர் புரட்சிக் கருத்துக் களின் நடைமுறைச் செயலாகக் கம் என்றும் சகல நாடுகளுக்கும் சமாதானத்தைப் பிரகடனப் படுத்திய சோவியத் ஆட்சியின் முதலாவது ஆணையின் பிரதி பலிப்பு என்றும் இதை நாம் கருதுகிறோம்.

கடந்த அரை நாற்றுண்டுக் கும் மேலாக இந்த நாட்டின் சகல அதிகாரங்களும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையிலான உழைக்கும் மக்கள்து பிரதிநிதி களது கரங்களுக்கே சென்றுள்ளது. நமது சமூகத்தின் பொருளாதார கட்டமைப்பானது—பொதுச் சொாத்துமையும் திட்டமிட்ட பொருளாநாரத்தைக் கொண்ட சோஷலிஸ் அமைப்பும் மனிதரை மனிதன் கரன் கும் முறையை ஒழித்துக்கட்டி இன்னும் உறுதியுடன் இருந்து வருகின்றது. சமூக நிதி, மனிதாபிமானம் என்ற அடிப்படை களில் வேலை அளவையும், வேலையின் அளவைப் பொறுத்துப் பயனிட்டு ஒழுங்கமைப்பையும் அரசாங்கம் தாபித்துள்ளது.

கட்சி என்றைக்குமே தனது கொள்கைகளை மக்களின் மீது திணித்ததில்லை. ஆனால் அது தனது சொந்த உதாரணத்தின் மூலம் லட்சோப லட்சம் மக்களுக்கு வழிகாட்டுகிறது. தமது கொந்த அனுபவங்களுடன் இணையாடவை கட்சியின் ஆலோசனைகளை மக்கள் கவனிப்பதில்லை. கட்சிக்கும் மக்களுக்கு மிடையிலான உறவுகளில் இந்த

அமைப்பு அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்னரே வெளியினால் பின்பற்றப்பட்டது.

சோவியத் சமூகத்தின் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலங்கள், பொருளாதார, கலாசார அபிவிருத்தியின் இயக்க ஆற்றல் மிகக் முன்னேற்றத்தையும் மக்களது நல்வாழ்வினை விருத்தி செய்வதையும் அளவிடுகின்றன, இவை சோஷலிஸத்துக்கு அனுகூலமான சக்திமிக்க காரணங்களாக மாறியுள்ளன. அக்டோபர் புரட்சியாண்டான 1917-ல் சோவியத் ரஷ்யா உலக தொழில் துறை உற்பத்தியில் 3 சதவீதத் தையே கொண்டிருந்தது. இன்று ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்குப் பின்னர் உலக உற்பத்தியில் சோவியத் யூனியனின் பங்கு 20 சதவீதமாகவும், இதர சோஷலிஸ நாடுகளுடன் ஒன்றுக்கப் பார்க்கும்போது 40 சதவீதமாகவும் உள்ளது. பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்து (1976—1980) தின் வாய்ப்புக்களை மதிப்பிட்ட சில அமெரிக்கப் பொறியியலாளர்கள், சோவியத் யூனியன் தனது புதிய பொருளாதாரத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் பொறுத்த அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் நெருக்கடியினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், அவற்றின் மொத்த தேவை உற்பத்தி சமமாகவிருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இது தான் 1980 ஜூப்பற்றிய கண்ணேட்டம்.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் அறுபதாவது ஆண்டு ஆரம்பமாகி விட்டது. இந்த ஆண்டை சமாதானமிக்கதாக ஓவ்வொரு குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சிக்கும், சோஷலிஸ சமூகத்தின் மேன்மைக்கும் ஆக்கழுரவமான உழைப்புமிக்கதாக மாற்றுவதற்கு சோவியத் மக்கள் சகலதையும் செய்வார்கள். *

இரு தாத்தாவும்

— அம்மாவும்

— நாங்களும்

க. நவம்

‘இன்டைக்கு எங்கடவிட்டை மழை கொட்டப் போகுது மச்சான்! ஆச்சரியத் துடன் சுந்தரத்தைப் பார்த்து நான் சொல்லுகிறேன்.

‘என் அப்பிடிச் சொல்லுருய்?’

‘நல்வான் பெரியவன், அருமை பெருமையாக வீடு தேடிவந்திருக்கிறோன். பின்னை மழை பெய்யாதே?’ பகிடியாகக் கூறிக்கொண்டே அவனது கைகளைப் பற்றிப் பிடித்தபடி இருவரும் ‘செற்றி’யில் அமர்ந்து கொள்கிறோம்.

இருவர் மணதிலும் மகிழ்ச்சி பொங்கி வழிகிறது. ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின் சுந்திக்கிறோமல்லவா? என்ன பேசவது — எதைப் பேசவது என்று தெரியாமல் இருவருமே திக்குமுக்காடுகிறோம். ஒருக்கணம் ஆளையாள்மாறி மாறிப் பார்த்துச் சிரிக்கிறோம்.

‘பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமா?’ என்று எங்களிருவருக்கும் தமிழ் கற்றுத்தந்தபண்டிதர் தன்னை இராமபிரானாக நினைத்துக் கொண்டு அடிக்கடி சொல்லுவார். இன்றே

இருவரும் அந்த இதமான இன்பத்தினுள் முழுகித் திணறுகின்றோம்.

‘என் தோற்றத்தில் எவ்வித மாற்றமும் அவனுக்குத் தெரியவிட்டியாம். அன்று கண்டது மாதிரியே இன்னமும் நான் இருக்கிறேன் என்கிறேன். ஆனால் அவனே என்னமாய் வளர்ந்து விட்டான்! உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால்வரை அவனை வியப்புடன் விழிகளால் அளக்கிறேன்று கொழும்பு வாழ்க்கை அவன் கோலத்தைக் கவர்ச்சிகரமாக மூலாமிட்டிருக்கிறது. பார்ப்பவர் மனதை ஈர்த்துக் கிளிவிலும் வகையில் இன்று ‘மொட்டு’ ஆகமாறிவிட்டான் சுந்தரம்:

பட்டப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டவுடன் அரசு கூட்டுத் தாபனமொன்றில் நல்ல உத்தி யோகம் கிடைத்த மகிழ்ச்சியில் நிம்மதியாக வாழ்கிறேன் என்பதை அவனது பூரிப்பான முகத்தையும் உடலையும் கொண்டு நான் ஊகிக்கிறேன்: அவனை என்னி நான் பெருமைப்படுகிறேன்:

அவனது உத்தியோகத்தைப் பற்றி, தலைநகர வாழ்க்கையைப்

பற்றி எங்களுக்குள் பரிமாறிக் கொள்கிறோம். கல் லூ ரி யில் ஒன்றுக இருவரும் படித்த காலத் திலான் இனிய நினைவுகளை எங்கள் மனத்திரைக்குக் கொண்டு வந்து அசைபோட்டுக் குதுகவிக் கிறோம், படிப்பிலும் சரி, விளையாட்டிலும், வேடுக்கைகளிலும் சரி இணையிரயாத் தோழர்களாக இருந்து வந்த சம்பவத் தொடரை இருவருமாகச் சேர்ந்து இரைமீட்டிரோம். மீட்டு மீட்டுமென்று விழுங்கும் நினைவுச் சுரைகளை வில் இத்தனை கவையா!

வாதம்பி, சுந்தரம். எப்ப ஊருக்கு வந்தனே? கனகாலத்துக் குப்பிற்கு இப்பதான் வந்திருக்கிறோம் போலே.....

இது அம்மா: இரண்டு வெள்ளிக் கிண்ணங்களில் கொண்டுவந்த தேந்ரை ‘ட்ரே’ யுடன் எங்கள் முன்னால் போடப் பட்டிருக்கும் ரீப்போயில் வைக்கிறோன். சொல்லிவைத்தாற் போன்ற உபசரிப்பு. என்னைத் தேநிவரும் நன்பர்களை உரிய மூறையில் உபசரித்துத் திருப்பிப் படுத்துவதில் அம்மா எப்போதும் வெகுக்கிதம்.

நேத்துத்தான் வந்தனேன்: நாளைக்கே திரும்பிப்போக வேண்டிய வேலையிருக்கு. இந்தப்பக்கம் வந்தும் கன நாளாப்போச்சு. அதுதான் ஒருக்கா.....

தேநீர் கொண்டுவந்ததற்கு நன்றி கூறும் பாவணையுடன் மிகவும் மரியாதையாக அம்மாவைப் பார்த்து பதிலளிக்கிறோன், சுந்தரம்: இரவு படுக்கைக்குப் போகும்வரையும் அம்மா பறந்தபடியே இருப்பாள்: அவ்வளவு வேலை. அதனால் எங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்படி கூறி விட்டு, தன் வேலைகளைக் கவனிக்கும் பொருட்டு அம்மா குசினியை நோக்கி நடக்கிறார்கள்.

நாங்கள் தொடர்ந்து ஹாலுக்குள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

வெளி யே விறுந்தையில் உள்ள சுவிச்செயரில் சுருண்டு படுத்திருந்த ரவி வாய்விட்டுச் சத்தமாகப் படித்துக்கொண்டிருப்பது காதில் விழுகின்றது. அவன் எனது கணத்தித் தம்பி. ஒழுங்காகவும் அழகாகவும் தமிழை வாசிக்க அளவையிற்றுன் கற்றுக்கொண்டவன். அதனாலும் என்ன வோ எப்போதும் எதையாவது வாசித் துக்கொண்டிருப்பதில் அலாதிப்பிரியம்.

*போன்கழுமைதான் ரவிக்கு ‘குழந்தைக் கவிதைகள்’ புத்தகம் ஒன்று வாங்கிக் குடுத்தனன். பாத்தியா, என்ன உசாராப் படிக்கிறோன்! சுந்தரத்தைப் பார்த்துக் கூறுகிறேன்.

‘தம்பியையும் கவிதையென்றும், கதையென்றும் உன்றை துறைக்குள்ளை இழுத்துப்போடு வாய் போலைக்கிடக்கு’ சிரித்தவாரே கறிய சுந்தரம் தேந்ரை எடுத்துப் பருகினான். அடுத்த கிண்ணத்தை நான் கையில் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

தனது அறைக்குள் பேதி விழுங்கிவிட்டவர் போல, குமட்டலுடன் அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கும் தாத்தாவை இங்கிருந்தபடியே யன்னலுடாகப் பார்க்கிறேன். அனர் ஏதோ அவதிப்படுகிறார். விறுந்தையின் இரு மருங்கிலும் உள்ள முன் அறைகளில் வலது கோடியில் இருப்பதுதான் தாத்தாவின் அறை. அவரது அறைக்கதவு ‘ஆ’ வெனத் திறந்தபடி கிடக்கிறது. தத்தா எனது அம்மாவின் அன்புத் தந்தை. நாலில் மூன்று பங்கு நூற்றுண்டைப் பிறந்த மூமியிலேயே வாழ்ந்து கலி(ழி)த்துவிட்ட பெருமையுடன் இன்னமும் வரம் ந்து

கொண்டிருக்கும் எங்கள் புரா
தன பொக்கிஷம், அவர்.

ரவியின் கவிதை படிக்கும்
சத்தத்தை இடையிடையே தாத்
தாவின் சற வி இழுப்போடு
சேர்ந்த குதிரைக்கணைப்பு மேவி
மடிகிறது.

தாத்தா எங்களையே வைத்த
கன் வாங்காமல் பார்க்கிறூர்.
என்றுமே எங்குப் பிடிக்காத
பார்வை அது. எதைக் கண்டா
லும் துருவித் துழாவிப் பார்க்
கும் அநாகரிமான அந்தக்
கழுகுப் பார்வையை அவர்
இன்று கதவினிடுக்கிணநாடாக
எங்கள் மீது பாய்ச்சிகிறூர்.
எங்கென்னவோ கூச்சமாக
மட்டுமல்ல எரிச்சலாகவும்
இருக்கிறது.

உடலெங்கனும் திரிபுண்டர
மாக திருநீற்றால் கேவலம்
போட்டு, சூருங்கிய தசைமடிப்
புக்களை மறைக்கவேண சந்த
னத்தை அன்றி அப்பித் தீத்தி
யிருக்கிறூர். தடித்த சௌகாத்
தன்னைக் காட்டிக்கொள்வதற்கு
தாத்தா செய்துகொள்ளும் அன்
ரூட் கைங்கரியங்களுள் இவை
யும் அடங்கும்.

அரையைவிட்டு ‘அவிழ்ந்து
விழுகிறேன் பார்’ எனத் தொங்
கிக்கொண்டிருக்கும் கதர் நாலு
முழுத்தை பலவந்தமாகத் தூக்
கிச் செருகியவன்னம் அமைதி
யிழந்தவராக குறுக்கும் நெடுக்
குமாக அந்த அறையைக் காலால்
அளக்கிறூர். கண்கள் மட்டும்
எங்களிருவர் மீதும் குறிவைத்து
நிற்கின்றன. இவற்றையெல்லாம்
சந்தரமும் அவதானித்ததாகத்
தெரியவில்லை. நாங்கள் பலதை
யும் பத்தையும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.
எங்களுக்குள் பகிர்ந்து கொள்வதற்குத்தான்
எத்தனை கதைகள்! ரவியோ
தன்னையறந்து, தாள லயம் தவ
ரூமல் பாரதிபாடலை வாய்விட்டு
உரத்துப் பாடுகிறேன்.

‘ஓடிவிளையாடு பாப்பா நீ
ஒய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா!
கூடிவிளையாடு பாப்பா! ஒரு
கழந்தையை வையாதே
பாப்பா!.....’

‘கவிதையிலை உன்றை தம்
பிக்கு இவ்வளவு காதலாடா?’
வழக்கமான சிரிப்புடன் சுந்தரம்
என்னைக் கிடைல் செய்கிறேன்.
எங்குப் பெருமை. பதிலுக்குச்
சிரிக்கிறேன்.

‘சாதிகளில்லையடி பாப்பா —
குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி
சொல்லல் பாவம்.....’

‘டேய் ரவீ, நீ பாட்டுப்
படிச்சது போதும். நிப்பாட்
டா’ ஒங்காரமாக வீடு முழு
வதும் ஒலித்தது தாத்தாவின்
குரல். சின்னப் புளித்திரணை
போல உருடித் திரட்டிச் சொரு
கிபிருந்த குடுமி மயிர் சிலும்பி
விரிய, தலையைக் கோபத்துடன்
உலுப்பிக் கொண்டோடிவந்து. தம்பியின் கையிலிருந்த புத்தகத்
தைப் பிடுங்கி எறிகிறூர். கிழவை
ஞக்கு வந்த கோபம்! வினைக்
குறி போலச் சூம்பி வளைந்தி
ருந்த அந்த உடல் நிமிர்ந்து
நின்றபடி வெடவெடக்கின்றது:

‘சாதிகள் இருக்குத் தடி
பாப்பா எண்டு பாட்டா
பொறுக்கி’ மூச்ச வாங்கியபடி
உறுபுகிறூர். சதிகலங்கியிப்போன
ரவி ஒலமிட்டு அழ ஆரம்பித்து
விட்டான்.

நெஞ்சை யாரோ பிடித்து
நெருடுவது போவிருந்தது
எனக்கு. வீண் விண் என்று
நாடிக் கலன்கள் அடித்து அதிர்
வதை நான் உணர்கிறேன்.
என் உடலெல்லாம் வியர்த்து
விட்டது. ‘கிழட்டுச் சனியன்!’
என் மனம் சமித்துக் கொள்கிறது.
தாத்தாவிடமிருந்து முகத்

தைத் திருப்பி சுந்தரத்தைப் பார்க்கிறேன். சாந்தரகுபியான் அவனது முகத்தில் கலவரமற்ற புன்சிப்பைத்தான் நான் காண்கிறேன். என் முகமோ அவனிடமிருந்து எதையோ மூடி மறைக்க முயற்சிக்கிறது. மூடியவில்லை. வெட்கத்தால் வெந்து போனேன், நான்.

அதிகநேரம் அவனை மறித்து வைக்க விரும்பவில்லை. அவனது கையை வாஞ்சசோடு இறுகப் பற்றிப் பிடித்தபடி ‘கேற்’ வரை கூட்டிச் சென்று வழியனுப்புகிறேன்.

‘மனதிலை ஒன்டையும் எடுத்துக் கொள்ளாதே, சுந்தரம். அடுத்த முறை ஊருக்கு வரயிக்கை எண்ணட்டை வர மறக்காதே, மச்சான்’ மன்றுட்டத்துடன் அவனிடம் யாசிக்கிறேன். இதயம் வேகமாக அடிப்பதை என் தளதளத்து குரல் பரிரங்கப்படுத்துகிறது.

‘கட்டாயம் நான் வருவன், மச்சான். பயப்பிடாதே’ என்று கூறி, கையசைத்துக் காண்பித்த வாறு என்னிடமிருந்து விடைப்பெறும் சுந்தரத்தின் முகத்துல் அதே சிரிப்பைத்தான் நான் பார்க்கிறேன்.

எந்தச் சங்கடமான நிலைமையையும் சிரித்துச் சமாளித்துவிடும் சாதுரியம் அவனுடன் கூடப்பிறந்த ஒரு தனிச் சிறப்பு இதைப் பாடசாலையில் இருவரும் படிக்கும் காலத்திலேயே நான் கண்டு வியந்திருக்கிறேன். இன்றும்கூட அவன் முகத்தில் சலவனமற்ற அதே சிரிபு! இந்தச் சிரிப்புக்கு எண்ணதான் அர்த்தமோ!

அவன் போய்விட்டான். சற்று முன்பாக நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் என் நெஞ்சை அழுத்த வெதனையுடன் உள்ளே திரும்பி

நடக்கிறேன். நானும் சுந்தரமும் தேநீர் அருந்திய கிண்ணங்கள் ட்ரேயுடன் முற்றத்தில் தூக்கி வீசப்பட்டிருந்தன.

வெளிவிருந்தையில் உள்ள கதிரையில் நான் அமர்ந்து கொள்கிறேன். ரவி பிலாக்கணம் வைத்தபடி குசினிக்குள் சென்று அம்மாவிடம் முறைப்பாடு செய்வது கேட்கிறது. அவனைச் கூப்பிட்டுத் தடவிக் கொடுத்தபடி ஒன்றும் தெரியாதவன் போல நடந்தவற்றை விசாரிக்கிறேன். தாத்தாவைப் பிடித்து விழுங்கி விடுவான் போலிருக்கிறது. அவர்மீது அவனைவு ஆத்திரம் அவனுக்கு, வெப்பிசாராம் பொறுக்க முடியாமல் விக்கி விக்கி நடந்தவற்றைக் கூறுகிறேன்!

அணைத்தையும் தன் அறைக்குள்ளிருந்தவாறே தாத்தா அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறோர். நானிருப்பது அவருக்கு இடைஞ்சாலாக இருப்பதால், பேசாமல் ரவி கொல்வனைக்க கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோர். என்னைத் தன் எதிரியாகவும், தன் குலைப்பெருமை குலைக்கவந்த கோடரிக்காம்பாகவும் அவர் கருதுகிறோர். அவரது இந்த அர்த்தமற்ற கற்பிதற்றித்துக்கும், எரிமலைக் குழறைக்கும் உடனடிக் காரணம் இல்லாமலில்லை.

எங்களுள்ளுள்ள சரித்திரப் பிரிக்கி பெற்ற கோவிலைக் கடந்த மூப்பது வருடமாகப் பரிபாலித்து வருபவர் தாத்தா தான். சாதி பேதமின்றி சகலருக்கும் ஆலயத்தைத் திறந்து விடவேண்டும் என்ற கோவிக்கையைப் பலமாக ஆட்சேபித்தவர்களுள் அவர்தான் முதலாமாள். ஆனால் பாவம்! அவருடைய அழுங்குப்பிடி தளர்ந்து அன்மையில் தோற்றுப் போய்விட்டார். சட்டத்தை அனுசரணையாகக் கொண்டு போராட்ட வீதுடன்

ஊரிலுள்ளசுகல மக்களும் ஆலயத்துள் பிரவேசித்துக் கொண்டனர். மழைவிட்டும், தூவானம் நின்றபாடில்லை! தாத்தாவின் கட்டப் பின்னமும் தனியவில்லை. அதுதான் இத்தனைக்கும் காரணம்!

ரவியைக் கூப்பிட்டு என் அருகில் இருக்கச் சொல்லிப் பரிவோடு நான் பேசிக் கொண்டது அவனுக்கு ஆறுதல் அளித்திருக்க வேண்டும். அவன் அழுகை தனிந்து கொண்டது.

‘அன்டைக்கொருநாள் ஒரு சின்னக் கதைப்புத்தகத்திலே, ஏப்ரகாம் விங்களைப்பற்றி ஒரு கதை படிச்சனியல்லோ, ஜீயா? அவனது தலையை மெல்ல வருஷிக் கொடுத்தபடியும் நான் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன். நாசித் துவாரங்களை முற்றுக்கையிட்டி ருந்த மூக்குச் சளியை உறிஞ்சி உள்ளிழுத்தவாறு தலையை ஆட்டி ஆமோதிக்கிறேன்.

‘நீக்குரோ சனங்களையெல்லாம் ஆடு மாடுகள் மாதிரி வெள்ளைக்காரர் கொடுமைப் படுத்தினாக்கள் எண்டும், இந்த அநியாயத்தை ஒழிக்க முதன் முதல் பாடுபாட்ட ஒரு பெரிய மனிசன்தான் ஏப்பிரகாம் விங்கண் எண்டும் நீ அதிலே படிச்சனியெல்லோ’

அதனையும் ஆமோதிக்கிறேன்.

‘தென்னுயிரிக்காவிலை இப்பவும் இந்தக் கறுப்புச் சனங்களை வெள்ளைக்காரர் கொடுமைப் படுத்திற்கைப் பற்றி நீ என்னட்டை விளக்கமாகக் கேட்டனியெல்லோ?’

‘ஓமண்ணா, ரோமசியா என்ட இடத்திலே இதாலே சன்டை நடக்குதென்டு பேப்பரிலையும் கிடந்ததுதானே’ அவன் அழுகையை மறந்து என்னேடு சேர்ந்துகொண்டான், தாத்தா

வின் அறைக்குள் எட்டத்தக்கதாக சற்று சத்தமாகவே சம்பாவுணையை நான் தொடர்கின்றேன்.

‘தோவ் கறுப்பு என்கிறதாலே இந்தச் சனங்களை இப்பிடியெல்லாம் வகைக்கிறது சரியாரவீ?’

‘ஐயோ, அந்தச் சனங்கள் பாவம், அண்ணோ!

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக அந்தப் பின்சு மனம் வெதும்பு வகை, அவன் முகத்தில் படர்ந்து நிற்கும் துண்பத்தின் ரேகைகள் கட்டிக் காட்டுகின்றன. பேச்சை எங்கள் ஊருக்குத் திசை திருப்புகிறேன்.

‘எங்கடை ஊரிலையும் வெவ்வேறு தொழில் செய்து வாழுற சனங்கள் இருக்கின்மதானே. இவங்களையெல்லாம் தொழிலைக் கொண்டு குறைஞ்சு சாதி, கூடின சாதி எண்டு பிரிச்சுப் பாக்கிறது சரியோ, தம்பி?’ அவன் முகத்தைப் பார்க்கிறேன் நான். ஒரு வினாடி எதையோ என்னியவனும், ரவி சொன்னான்.

‘எங்கட வீட்டிலையும் அம்மா உடுப்புத் தோய்க்கிறு — அப்பாசவரம் செய்யிருார். எல்லாத் தொழிலையும் நாங்களும் செய்யிறந்தானே!’

மேற்கொண்டு தான் நினைத்ததைச் சொல்ல முடியாமல் தத்தளிக்கும் அவனை ஆச்சரியத்தோடு பார்க்கிறேன். இந்தச் சின்னவன் இப்பிடியெல்லாம் சிந்திக்கத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அவனது தடுமாற்றத்தை உணர்ந்து கொண்ட நான்,

‘அது சரி, எல்லாத் தொழி லையும் எங்களுக்கு நாங்கள் செய்து கொள்ளுறந்தான். இதே வேலைகளை வயித்துப் பிழைப்புக் காகக் காசு வாங்கிக் கொண்டு வேறை ஆக்களுக்குச் செய்யிறவையோ, குறைஞ்சு சாதியென்டு

தீதுக்குற்றுகான் பிழை. இப் பிடிச் செய்யிறதாலே எங்கடை பெலந்தான் குறைஞ்சு போகுது. நீ வளந்தாப்பிறகு, இப் பிடி யெல்லாம் மனிசருக்குள்ளே உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்டு வித்தியாசம் பாப்பியா? என்று கேட்கிறேன்.

‘சி... சி... ஒருநாளும் நானப் பிடிச் செய்யமாட்டன்’

புதிய உலகின் பிரதிநிதி ஒருவனின் உறுதியான வார்த்தை என் இதயத்தில் நம் பிக்கை ஓளியை ஏற்றுகிறது. குசினிக்கு வெளியே பார்த்திரக்களைச் சாம் பலிட்டுத் தேய்த்துக் கழுவிக் கொண்டிருந்த அம்மாவை வநோக்கி என்பார்வையைத் திருப்புகிறேன். அம்மா ஒன்றுமே அறியாதவன் போல நல் வேலையில் மூழ்கியிருக்கிறோன். அம்மா வுக்கு எல்லாமே தெரியும். ஆனால், அம்மாவைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றுமட்டும் தெரிய வில்லை. இன்றைய போராட்டத்தில் அம்மா யார் பக்கமோ?

ரவி, தாத்தா பறித்தெற்றிந்த கவிதைப் புத்தகத்தை எடுத்துவந்து, அவரது செவியில் பறை வெட்கக், வாய்விட்டுச் சுத்தமாகப் படிக்கிறேன்.

‘சாதிகள் இல்லையடி தாத்தா — குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம் நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி — அன்பு நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்’

திரும்பத் திரும்ப ‘தாத்தா’ என்ற சொல்லை, தன் ஆத்திரம் திரும்வரை, அழுத்திச் சொல்லுகிறேன். அவன் தன்னைக் கிண்டல் செய்கிறேன் என்பதை விளக்கி கீழே கொள்ளுகிறேன்.

கிக்கொள்ள தாத்தாவுக்கு அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை. ரோசக் காரக் கிழவனல்லவா! கோபம் ஷஷ்மபோலத் தலைக்கேற, கெம் பிக்கொண்டு பாய்ந்தோடி வருகிறோர்.

‘பேட்டு..... சாதிகளில்லை, சாதிகளில்லை என்டு கத்திறியே, இப்ப வந்திட்டுப் போறவன் ஆரெண்டு தெரியுமோடா உனக்கு?’

அதுக்கு மேலும் என்றை பொறுக்க முடியவில்லை. புண்ணிலே புளி பட்டாற் போவிருந்தது, எனக்கு. ரவியைப் பார்த்துக் கேட்ட கேள்விக்கு நானே முந்திக்கொண்டு பதில் சொல்கிறேன்.

‘அவன் என்றை கிணேகிதன். கொழும்பிலை பெரிய உத்தியோகம் பாக்கிறவன்’

‘அவர் கொழும்பிலை பென்னம் பெரிய உத்தியோகம் பாக்கிறவராக இருந்தாலென்ன?... அவன்றை அப்பணை மறக்கே வருமே? அவன்றை அப்பன் சக்கிலியண்டா — கக்கூசு கழுவுறப்பறையண்டா’ தாத்தா கூச்சவிடுகிறோர்.

‘அப்ப, தாத்தா கக்கூசுக்குப் போயிட்டுக் கழுவிறயில் கீல்யோ!’ ரவி, தாத்தாவைப் பார்த்து சட்டென்று கேட்டு விட்டு என்னேடு ஒடுங்குகிறேன்.

தாத்தாவின் முகம் சுண்டிக்கறுக்கிறது. பஸ்லில்லாத வெறும் முரசை நெருடிக் கொண்டு, தலையைத் தொங்கப் போட்ட வண்ணம் அம்மாவைத் தேடிக்குசினிப்பக்கம் வேகமாகத் திரும்புகிறோர். ★

நூற்றுண்டுப் பாதையும் சில மைல் கற்களும்

செ. யோகராசா

‘இன்று நூற்றுக்கணக்கான நாவல்கள் எழுதப்படுகின்றன’ என ஏறத்தாழ எழுபத்தைத்தந்து ஆண்டுக்கு முன்னரே விதந் துவரத்தார். ‘தீநதயானு’ ஆசிரியர், ‘கணந்தோறும் கணந்தோறும் வியப்புத் தோன்றும்’ என்று பாரதி பாடியதுபோல அன்று தொடக்கம் இன்று வரையும் கணந்தோறும் கணந்தோறும் நாவல்கள் பெருகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த நூறு ஆண்டுக்கால வளர்ச்சியிலே குறிப்பிடத்தக்க பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்திய நாவலாசிரியர் பற்றிப் பார்ப்பதும் அவசியம். இவர்கள் தரமான நாவலாசிரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. மாருக, இவர்கள் (அ) நாவலின் வளர்ச்சிப் போக்கு (ஆ) வாசகர் மத்தியில் ஏற்பட்ட தாக்கம் (இ) நாவலாசிரியர் மத்தியில் ஏக்படுத்திய பாதிப்பு என்ற அடிப்படைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். இவ்விதத்தில் கல்கி, அண்ணதுவரை, மு. வரதராசன், ஜெயகாந்தன் ஆகியோர் அவதானிக்கப்பட வேண்டியவராகின்றார்கள்.

2

புகழ் பூத்த முதல் ஜிந்து தமிழ் நாவல்களையும் தவிர்த்து நோக்கும்போது முதல் அறுபதாண்டு வரையிலும் தமிழ் நாவல் உலகம், ஆரம்பத்தில் பறபரப்பு நாவல்களாயும், பின்பு

மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களையுமே கண்டது. பெரும்பாலான வாசகர் திகாம்பர சாமியார், துப்பறியும் கோவிந்தன் முதலி யோரோடு சேர்ந்து உருமாறி உளவறிந்து கொண்டும், மிருணையியுடனும், ராஜ்சிம்காவுடனும் சேர்ந்து கங்கை நதி தீரத் திலே உலாவிக் கொண்டும் இருந்த வேளையிலே கல்யாணியும், முத்தையனும் தமிழ் நாவலுக்கிளுவுள் ஆரவாரத்துடன் காலாடியெடுத்து வைத்தனர். தமிழ் நாட்டுக் குடும்பங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு தமிழ் நாவல்களை எழுதி அறிமுகப்படுத்தினார் கல்கி; இவ்விதத்தில் தமிழ் நாவல் வரலாற்றுப் போக்கில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினார்,

‘கல்கி’ விற்பனையைப் பெருக்குவதும், வாசகரைக் கவர்வதும் கல்கியின் இரு கண்களாயின. ஒரு கல்வில் இருமாங்காய்களுக்கு மேற்பட வீழ்த்தும் திறமை அவருடையது. மர்மம், திகில், நகைச்சுவை, மனோரம்யமான கற்பகைகள், பொற்காலப் பெருமிதங்கள் கலந்த கல்கியின் நாவல்கள் உடனே வாசகரை ஆட்கொண்டன. பழையப் பற்றும், பொழுதுபோக்கு நாட்டமும் கொண்ட புதியதொரு வாசகர் கூட்டம் தலையெடுக்கத் தொடங்கியது, விசாவித்தது.

முற்றிலும் கற்பணையை—
அதுவும் அதீத கற்பணையை—
அடிப்படையாகக் கொண்ட
இராஜாராணிக் கடைக்களே
ஆரம்பகால நாவலுவகமும் வாச
கரும் கண்டு கொண்ட ‘வர
லாற்று நாவல்கள்’ ஆகும். பின்
னர், இரண்டாம் தஸாப்தமாள
விலே வங்க வரலாற்று நாவல்
கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

இந்திலையில் தமிழக வரலாற்
றைக் களமாகக் கொண்டு வர
லாற்று நாவல்கள் எழுத்த
துணிந்தவரும் கல்கியே. அக்
காலத் தமிழகச் சமூக, அரசியல்
பின்னணியும், வரலாற்றூய
வின் வளர்ச்சியின்மையும் பரிதா
பத்துக்குரிய விதத்தில் கல்கியே
வரலாற்று நாவல்களை ‘அற்புத்த
தன்மை’ யுடையனவாக்கினாலும்
கூட அவை ஓரளவாவது நம்ப
கமான வரலாற்றைப் பின்னணி
யாகக் கொண்டமைந்தன. எவ்
வாரூபினும் பெரும்பாள்ளமை
யான வாசகாரயும், நாவலாசிரியரையும்
பொறுத்தவரையில் இன்றுவரையும் வரலாற்று நாவ
லுக்கின் முதல் மன்னாக மட்டும் நிப்பு
பேரரசராகவும் கல்கியே வீற்றிருக்கின்றார்.

தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியிலும், வாசகா மத்தியிலும் மட்டுமென்று நாவலாசிரியர் மத்தியிலும் கல்கி பெருமாள் பாதிப்பையேற்படுத்தியில்லார். குறிப்பாக, கல்கி யின் வரலாற்று நாவல்களால் அன்று பெரிதும் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட வாசககருட்சிலஞ்சே இன்று ‘பிரபலமான’ வரலாற்று நாவலாசிரியராக மாறியுள்ளனர். சாண்டில்யனும் விக்கிரமனும், (அண்ணமக்காலந் தொடக்கம்) கண்ணதாசனும் கல்கியைப் பேராசிரியராக மத்திப்புடன் அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வருவது பலருக்கும் நினைவுக்கு வரலாம். கடையமைப்பு, பாத்திர வார்ப்பு, முதலியவற்றில்

கல்கி கையாளும் உத்திகளை மட்டுமன்றி, இவர்களுட் சிலர் வரலாற்று நாவல் எழுது முன்பு வரலாற்றிலிடம்பெறும் முக்கிய இடங்களைப் பார்வையிடும் பழக்கத்தையும் கல்கியிடமிருந்தே கற்றுக்கொண்டனர்.

3

‘அரசியல் எனது அத்தை மகள்’ என்று கூறிக் கொண்டு அரசியல், இலக்கிய உலகில் நுழைந்த அண்ணுதுரையின் வருகை தமிழ் நாவலுவில் ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்களை அவதானிக்கும்போது, அதனை நாவல் இலக்கியத்தோடு மட்டுமென்று அண்ணுதுரையின் மேட்டைப் பேச்க, நாடகம், திரைப்படம் என்பனவற்றினால் ஏற்பட்ட மொத்தப் பாதிப்புக்களோடும் சேர்த்தே கவனித்தல் வேண்டும். ஏனென்றால், இவை அரசியல் பிரச்சாரக் கருவிகளாகவும், அவ்விதத்தில் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றேடோன்று தொடர்புடையனவாகவுமிருந்தன. அத்துடன் நாவல் துறையினைப் பற்றிய துறைகளே அவரது கவனத்தைப் பெருமளவு கவர்ந்துமின்றனது.

சமூகத்தில் வேரோடாடிய குறைபாடுகள், மூட நம்பிக்கைகளும், அவற்றுக்கான பகுத்தறிவு விளக்கங்களும், கீழ்த்தட்டு மக்களது வாழ்க்கை முறைகள், பாலுறவுப் பிரச்சினைகள் முதன் முறையாக இப்போது இன்னொரு கோணத்தில் நாவலிலே இடம் பெற்றன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் தி. மு. க. வினாக்கு உடனுக்குடன் பதிவடி மட்டும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த சூழ விலே தமது நோக்கத்துக்கேற்ப இலக்கியத்துறையில் உழைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அண்ணுதுரை முதலியோர் கருத்துக்கள் தங்கு தடையின்றிப் பொதுமக்களிடம் சேர்ந்து கொண்டன.

அண்ணூதுரையின் இலக்கிய முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து புதிய தொரு வாசகர் வட்டம் எழுந்தது. பழையப் பற்றும் தீவிர இன் மொழி உணர்ச்சியும் அவ்வாசகர் கூட்டத்தின் தலையாய பண்புகளாக அமைந்தன.

பெரும்பாலும் கேட்டல் மூலமும், ஒரளவு வாசிப்பின் மூலமும் இலக்கியத்தில் நாட்டங்கொண்டிருந்த சாதாரண மொழி யறிவுடைய இவு வாசகூட்டத்திலிருந்து காலப்போக்கில் எழுத்தாளர் கூட்டமொன்று புறப்படலாயிற்று. அண்ணைவிட மிருந்த அடுக்கு மொழிநடையும், அலங்கார மொழிநடையும், பழந்தமிழிலக்கியப் புலமையும் அவர்களது முதிசங்களாகும். ஆகவே எடுத்தாண்ட பிரச்சினைகள் நாளைடைவி அடுக்குமொழிகளினுள்ளும், வெறும் உணர்ச்சிக் குழறல்களினுள்ளும் அமிக்கந்துபோயின; மறுபுறம் பாலுணர்ச்சிக் விகாரங்கள் மிதந்து வந்தன.

இன்று நிதானித்து நோக்கும்போது தமிழகத்திலுள்ள இன்றைய பெரும்பானமைவாசகர், எழுத்தாளர் ஆக்கோரூள் ஒரு சாராரிடம் சிந்தனைத் தேக்கம் காணப்படுவதற்கு அண்ணைரையின் இலக்கிய முயற்சிகளும் ஒருவிதத்தில் காரணமாயிருப்பது பலனுகின்றது.

தமிழக எழுத்தாளர் மட்டுமன்றி ஈடுத்து எழுத்தாளர்குட்சிலரும் அண்ணைரையின் இலக்கிய முயற்சிகளினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். சமூத்தில் பெருந்தொகை நாவல்கள் எழுதியோருள் ஒருவரும். தலைசிறந்த எழுத்தாளருமெனப்படும் இளங்கீரனது நாவல்களுட் பெரும்பாலானவை தி. மு. க. பாணியில் மைந்த நாவல்களே. செ. கணேசனிங்களும் ஒரளவு பாதிப்புக்

குள்ளானவரே. இவ்விடத்தில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியதொன்றுள்ளது:- பொதுவாச, இக்கால முற்போக்கு எழுத்தாளர் பெரும்பாலானே ரது புக்ககம் வேறிடமானாலும், பிறந்தகம் தமிழகத்தில் தி. மு. க. வும், சமூத்தில் ‘சுதந்திர’ னுமாகும்.

4

எழுதுவோர் யாவரும் ‘இலட்சி நாவல்கள்’ என்ற பதத்தினைக் கையாண்டு அதனை மலினப்படுத்தினாலும் கூட தமிழ்நாவல்கள் அதற்கு உரிய அர்த்தத்தை முதலில் அளித்தோருள் மு. வ: முன்னிற்கின்றார். அவரெழுதிய பதினைந்து நாவல்களும் ஒவ்வொரு இலட்சியத்தை அடியொற்றி எழுந்தனவே. காவிய மரபினைப் பின்பற்றியே ஒவ்வொரு பாத்திரங்களும் வார்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயினும் மு. வ. நாவல்கள் ஏற்படுத்திய முக்கிய மாற்றம் இன்னேன்றுண்டு. கல்லூரி மாணவர் மத்தியில் வாசிப்புப் பழக்கத்தை வளர்த்தார் அவர், கல்லூரியில் படிக்கின்ற காலத்தில் எந்தவொரு மாணவனும் மு. வ. நாவல்கள் வாசிப்பதினிருந்து விடுபட்டிருக்க முடியாது: இன்றுள்ள ‘கருத்துஞ்சிப் படிக்கும் வாசகர்’ எவராயினும் ஒரு காலகட்டத்தில் மு. வ. வின் எழுத்துக்களுக்கு அடிமையாயிருந்துவராகும். ‘தமிழாசிரியர்’ நாவல் எழுதவந்தபோது பண்டிதரும் சற்றுப் பெருமை கொண்டனர்.

மு. வ. தமது நாவல்களில் கையாண்டுள்ள உத்தி முறைகள் — கதாபாத்திரங்கள் தமதுக்களைத் தாமே கூறுதல் இலட்சியத்தை வெளிப்படுத்தும் பெயர்களைச் சூட்டல் — பல

நாவலாசிரியராலும் பின்பற்றப் பட்டன. மு. வ. வைத் தொடர்ந்து கல்லூரி மாணவரையும், விரிவுரையாளரையும் சுதாபாத்திரங்களாக்கினார் நா. பார்த்தசாரதி. தமது சுதாபாத் திரங்கள் கொப்பளிப்பதெல்லாம், பொன்மொழிகளாகவும் இலட்சியங்களாகவும் மாறும் ஜாலவித்தையினையும் மு. வ. நாவல்களிலிருந்தே பயின்று கொண்டனர் இன்றைய நாவலாசிரியர்.

5

ஏறத்தாள் இருபது வருடங்கட்கு முன்பு நிகழ்ந்த ஜெயகாந்தன் வருகை தமிழ் நாவலுல் கிண் இன்னேரு திருப்பமாகின்றது: அதுவரையும் வெளிவந்த சீர்திருத்த நாவல்கள், பரபரப்பு நாவல்கள், வரலாற்று நாவல்கள், சமூக நாவல்கள் என்பவற்றில் இலட்சிய தாகழும், பேரதனை வேகமும், அற்புதப் பாங்கும், மிகையுணர்ச்சித் தன்மையுமே மிகுந்திருந்தன. யதார் தத வாழ்க்கையினாக்கானப்பதன்பது கஷ்டமான காரியமாகும், மாருக, ஜோகாந்தனது (முற்கால) நாவல்களில் இத்தன்மை மிகுந்திருந்தது; பிரச்சினைகள் புதியதொரு நோக்கில் அனுகப்பட்டன: ஆன், பெண் உறவு உள்ளியல் ரீதியில் பரிசோதனைக்குள்ளாயிற்று.

தமிழ் நாவல் வரலாற்றை ஆழ்ந்து நோக்கும்போது ஜெயகாந்தனது (சிறுகதைகளோடும்) நாவல்களோடுதான் ‘கருத்தான்றிப் படிக்கும் வாசகர்’ முதன் முதலாகத் தமிழ் நாவலுவில் பிறப்பதனை இன்னக்கூடு கொள்ள முடிகின்றது. ஜெயகாந்தனது நூல்களால் ஒருவர் கவரப்படுவாராயின் அதன் மூலம் அவ்வாசகரது இயல்புகளை

நாம் மட்டிட முடியும். ‘அவள் ஒரு தொடர்க்கதை’ திரைப்படத்தில் வரும் பாத்திரமொன்று ‘சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்’ நாவலுடன் அறிமுகப்படுத்தப்படும் பாத்திரத்தின் இயல்புகளைக் காட்டும் குறியீடாகவும் அமைகின்றதன்றென்ன இடமுண்டு. ஜெயகாந்தனது வாசகர் சமூகத்தின் பல மட்டங்களிலும் காணப்படுகின்றமை வேறெந்த எழுத்தாளருக்குமில்லாத தனிச் சிறப்பாகும்.

‘இன்று வருகின்ற பெரும்பாலான கதைகளில் நான் என்னையே காணகின்றேன்’ என்று ஜெயகாந்தன் ஒருதட்டை குறிப்பிட்டதில் ஒரளவு உண்மையுண்டு. குறிப்பாக, பாலியல் பிரச்சினைகளும், சேரிப்புறங்களும், விபச்சாரத்திலீடுபடும் பெண்களும் இன்றைய நாவல்களில் இடம்பெறுவது சாதாரணமான விடயமென்றால் அதற்கான ஆரோக்ஷியமான குழலை ஏற்படுத்தியவை ஜெயகாந்தனது தைப்புக்களாகும். இவ்வளர்ச்சியின் குறிப்பிடத்தக்க அண்மைக்கால வெளிப்பாடுதான் உடலை விற்கும் பெண்ணேருத்தியைக் கதாநாயகியாகவைத்து நாவலெழுத அகிலன் துணிந்தமையுமாகும் (உ - ம: எங்கே போகின்றோம்?). இதன் விபரீதமான வெளிப்பாடுதான் குமாரி பிரேமலதா, புஷ்பா தங்கதுரை முதலியோரது வியாபார நோக்கிலைமைந்த பாலியல் நாவல்கள் என்னாம். அதிகமெதற்கு? இன்றைய பெரும்பாலான நாவல்களின் தலைப்புக்கள் கூட ஜெயகாந்தனது செல்வாக்கையே காணகின்றோம்.

சஞ்சிகைகளின் போக்கிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் இதன்பின்பு ஏற்படுகிறது. அதாவது ஆளந்தவிகடன், தினமணிக்குரிப்

முதலிய ஜனரஞ்சகச் சஞ்சிகை கள் தரமான, பிரச்சினைக்குரிய, தமது சந்தாராருக்கு ஒத்துவ ராத இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளியிட முன்வந்தமை - வியாபார நோக்கமிருந்தாலும் - சாதாரண நிகழ்ச்சியன்று. (இத் தகைய சஞ்சிகைகளில் அவை வெளிவந்தமையால் பொழுது போக்கு வாசகர் ரசனையிலும் காலப்போக்கில் பக்குவமேற்பட வாய்ப்பேற்பட்டது) 'ரிவிமூலம்' இடையிலே நிறுத்தப்பட்டமை தோல்வியின் அறிகுறியன்று. இன்று இந்திரா பார்த்தசாரதி முதலியோரது பிரச்சினைக்குரிய சில படைப்புக்கள் அவற்றில் வெளிவருகின்றனவெனின் ஒரு விதத்தில் அதற்கான காரணமும் ஜெயகாந்தனேற்படுத்தியிருந்த மாற்றமேயாகும்.

இதுவரை நாம் அவதானித்த இந் நால்வரும் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியின் நால்வகைப் போக்குகளைப் பிரதிபலிப்பவர்கள். ஆழ்ந்து நோக்கும்போது, கல்கி ஜனரஞ்சகப் போக்கினையும், அன்னதுரை தீவிர, இன்மொழி உணர்ச்சிப் போக்கினையும், மு. வரதாராசன் இலட்சியப் போக்கினையும், ஜெயகாந்தன் யதார்த்தப் போக்கினையும் வெளிப்படுத்தி நிற்பது புலப்படுகின்றதல்லவா?

6

இவ்விதத்தில் அன்மைக்காலத்தில் நுழைந்த வேறிருநாவலாசிரியர் பற்றியும் ஓரளவு குறிப்பிட்டு முடிப்பது அவசியமாகின்றது.

இவர்களுள் ஒருவர் செ. கணேசலிங்கன், 'அரசியல் எனது அத்தை மகள்' என்று அன்னமுதலியோர் கூறிக் கொண்டாலும் இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பொறுத்தவரையில் 'அத்தை

மகள் அந் நிய பெண்ணைகவே இருந்தாள். ரகுநாதனின் 'பஞ்சம் பசியும்' குறிப்பிடத்தக்கதாயினும், அதிகளாவில் கட்டுரைத் தன்மையையும், உணர்ச்சியற்றகருத்துப் பிம்பங்களையுமே அதில் தரிசிக்க முடியும். மாருக, கணேசலிங்கனது நாவல்களில் வர்க்க அடிப்படையில் படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள் உயிர்த் துடிப்புடன் செயற்படுகின்றன. சுருங்கக் கூறின் கணேசலிங்கனது நாவல்களில் (குறிப்பாக, 'மண்ணும் மக்களும்' தவிர) பொதுவாக 'அரசியல் எனது மனைவி' எனக் கூறும் நிலை அமைந்து விடுகின்றது.

7

மற்றெருவர் இந்திரா பார்த்தசாரதியாவார்.

இன்று நவீன தமிழிலக்கியம் இந்தியாவில் தமிழகத்துக்கப்பால் டில்லியிலும், கல்கத்தாவிலும், திருவனந்த புரத்திலும் வளர்ந்து வருகின்றதெனப் பரவலாக கூறப்படும் அபிப்பிராயத்தில் உண்மையுண்டு. அதற்கான காரணங்களை ஆராய இது ஏற்ற இடமன்று. ஜெயகாந்தனுக்கு அடுத்தபடியாக இன்றுள்ள 'அறிவு ஜீவி' எழுத்தாளரான இந்திரா பார்த்தசாரதியும் டில்லியில் வாழ்ப்பலரே.

நவீன நகரப்புற வாழ்க்கை தரும் பிரச்சினைகளைப் புறரீதியாகவும், அகரதீயாகவும் ஆழமாக அவதானித்து நாவல்கள் படைத்து வருபவர் இ. பா. ; முறையே. 'தீவுகள்', 'சுதந்திரபூமி' முதலியனவும், 'திரைகளுக்கு அப்பால்', ஹெவிகாப்டர்கள் கீழே இறங்கிவிட்டன' முதலியனவும் இல்லை தத்தில் குறிப்பிடத்தக்கன. தொகுத்து இந் நாவல்களை வாசிக்குமொரு வர் நவீன இந்திய நகர வாழ்க்கையை நன்கறிவர்.

பின்லாந்து எழுத்தாளர்
குற்றவாளிகளும் வழிகாட்டிகளும்

மார்ப்பி ஸார்னி

தற்போது அமெரிக்காவில் ஜனதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஜனநாயகக் கட்சி யைச் சேர்ந்த ஜிமிமி காட்டர், தமது தேர்தல் உரையொன்றின் போது அமெரிக்காவில் அதிக ரித்து வரும் குற்றங்கள் மீது விசேஷ கவனம் கொடுத்தார். தாம் ஜனதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் குற்றங்களை எதிர்த்துக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப் போவதாக அவர் வாக்குறுதியளித்தார். அண்ணைக்காலங்களில் ஊழல் மிகப் பெரிய அளவை அடைந்துள்ளது என்பது அவரது அபிப்பிராயம். திட்டமிட்ட குற்றச் செயல்களின் கொடுத்த தலைவர் கள் சிறையில்லைக்கப் படுவார்கள் என்று கூட அவர் உறுதி யளித்தார். இதைக் கூறும் பொழுது, உதாரணத்துக்கு, விமானங்களை வெளிநாடுகளுக்கு விற்பனை செய்யும் விவகாரங்களில், வெளிநாடுகளின் அரசாங்கங்கள், விமானங்களைக் கொள்வனவு செய்யச் சம்மதம் கொடுத்த பின்னர், தான் தான் இந்தப் பேரத்தைச் செய்து முடித்ததாகக் கூறிப் பெரும்பணம் சம்பாதிக்கும் பம்மாத்துப் பேர்வழிகளைப் போன்றவர்களேயே காட்டர் தம் மனதில் கொண்டிருக்கக் கூடும்.

குற்றங்களுக்கு எதிராகப் போராடும் அவசியம் குறித்து

சென்ட்டர் காட்டர் மிகக் கடினமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திய பொழுது, பெரும்பன முதலைகள் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருந்தனர். இக் கும்பல்களில் அங்கி பஸ்தியன் காட்டிய வழியில் செல்பவர் களுமிருந்தனர். உண்மையான குற்றங்கள் குறித்து அங்கி பஸ்தியன் எழுதிய வழி காட்டி நூல் மேற்கு லகில் அமோக விற்பனையானது. இந்நூல் பல்வேறு குற்றச் செயல்களின் பூரணமான பட்டியலையும் இக் குற்றங்களை எவ்வாறு செய்வதென்பதையும் கொண்டிருந்தது. சால்லப்போனால் இதுவீட்டுப் பெண்களுக்கான சமையல் புத்தகம் போன்றது. இதன் ஆலோசனைகளையும் தகவல்களையும் கொண்டு ஒருவர் குற்றங்களைச் செய்வதில் தனித் தேர்ச்சி பெற முடியும்.

தனது மனைவியைக் கொல்ல விரும்பினால், ஒரு கணவன் அவர்களுக்குப் பிடித்தமான கறியைக் கொடுத்து அவளைத் தொலைப்பாதற்கான அருமையான வழிகளை இப் புத்தகம் காட்டுகிறது. நெட்டிகளைப்புக்கு அவளைக் கூட்டிக்கொண்டு போய், அவருக்குப் பிடித்தமான கறியை வரவழைத்து உடனடியாகவே மரணம் சம்பவிக்கக்கூடிய மிகப் புத்தகம் பெற்ற ரசாயனவியலாளர்களினால் தயாரிக்கப்பட்ட

விஷத்தை எவ்வாறு கலப்பது என்பதெல்லாம் இத் தகுப்பட்டுள்ளது. நீதி வீசாரணைகளிலிருந்தும் தபாபித்துக்கொள்ள முடியும். இவ்வாறே செய்யபவர்கள், திருப்பொர்கள், மோசதி செய்யாகள், கொலை காரர்களுக்கு விரிவான ஆலோசனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நாலின் துணையுடன் ஒருவர் எந்தவித ஆரவாரமின்றுத் தனது குற்றநூல் தொழிலைச் செய்ய முடியும். அதே நேரத்தில் குற்றம் நடந்த இடத்தில் தான் இல்லாது வேறு நடத்த விருந்ததாகவும் காட்ட முடியும்.

பஸ்தியனியின் புத்தகம் கேவியும் கிண்டலும் நிறைந்தது. ஆனால் அவற்றின் விளைவுகள் பாரதுரமானவை, குற்றங்களைச் செய்வது, அதில் ஏற்படும் தவறுகள், அவற்றை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்பவற்றையெல்லாம் நையாண்டியுடன் பஸ்தியன் இந்நாலில் எழுதியிருந்தார். ஆனால் இந்நாலைப் படிக்கும் ஒரு வர — அவர் ஒரு கைகேதர்ந்த குற்றவாளியாக இருக்கத் தேவையில்லை, குற்றத் தொழிலுக்கே புதியவராகவிருந்தால் போதும் அவரால் எந்த விதத்தவறும் இழைக்காமலே, பொலிஸாரின் கையிலகப்படாமலே குற்றங்களைச் செய்வதில் நிபுணனை கமுடியும்.

ஆனால் லட்சக்கணக்கான டாலர்களைக் கையாளும் 'பெருங்கொள்ளையர்களுக்கு' அவர்களுது தொழிலில் மேற்கூட பயிற்சி பெற பஸ்தியானியின் வழிகாட்டி நூல் அவசியமில்லை. அவர்கள் தமது தொழிலில் ஒத்துழைக்கிறார்கள். குற்றம் நடைபெறும் இடத்தில் அவர்கள் இல்லாதிருப்பதை தக்காட்டுவதற்காக அவர்கள் வெளியிடத்திலிருந்து ஆலோசனை பெற த தேவையில்லை. ஆயினும் புதியவர்கள்

இந்த வழிகாட்டி நூலைப் பயன்படுத்தி அவற்றின் ஆலோசனைகளை செயலில் காட்டுகிறார்கள்.

இளைஞர்களின் குற்றச் செயல்கள் குறித்து சமூகவியலாளர்களும் உளவியல் நிபுணர்களும், உளநோய் வைத்தியர்களும் ஆராய்ந்து வருகிறார்கள் என்பதை இங்கு மீண்டும் குறிப்பிட வேண்டும். இவர்களுடைய ஆய்வுகள், கலவரங்களையும் குற்றங்களையும் பற்றிய நூல்களும், திரைப்படங்களும் தான் இளம்மக்களை இப்பாதையில் திருப்புகின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன. இந்த இளம் மக்களுக்கு, அதிவீரச் செயல்கள் புரிய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சி வசப்படுவார்களாகவுமிருப்பதுதான் இக் குற்றச் செயல்களுக்கு அடிப்படை அனுபவங்களாக உள்ளன.

இளைஞர்களது குற்றச் செயல்களில் உலகில் அமெரிக்கா முதலிடத்தை வகிக்கிறது என்று பிரான்ஸ் பத்திரிகை ஒன்று தெரிவிக்கிறது. பஸ்தியானியின் நூல் வெளிவர முன்னரே, மாஸ்பியாவின் போதனைகளுடன் பரிசுப்படுத்தும் பலவேறு பிரசரங்கள் அமெரிக்காவில் இளைஞர்களுக்கு வழிகாட்டியுள்ளன. அமெரிக்காவின் பள்ளிக்கூடங்கள் இன்று 12 வயதுக்கும் 21 வயதுக்குட்பட்டவர்களின் 'இளம்மாஸ்பியாவின் பயங்கரச் செயல்களினால் நிரம்பியுள்ளன.' 'பெரியமாஸ்பியா' கூட்டத்தை அடியொற்றி இந்த இளம் மாஸ்பியாவினர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தை தமதாதிக்கத்தின் கீழ் வைத்துள்ளன; தமக்கென சொந்த மோசதிகளைக் கொண்டுள்ளனர்; இவர்கள் து பிரதேசத்துக்குட்பட்ட பள்ளிப் பள்ளிகள் இவர்களுக்குக் கட்டப்பம் கட்ட வேண்டும்.

இவர்கள் சொற்படி நடக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் ஆய்வுகளின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

1972—1974 வரை அமெரிக்காவின் ஹர்வாட் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டக்கல்லூரி மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் விமர்சிக்க வேண்டிய அவசியமற்ற பின்வரும் முடிவுகளுக்கு வந்துள்ளன: இன்ம் மாஸியாவினர் மேற்குறிப்பிட்ட ஆண்டுப் பகுதிகளில் ஆறு பெரிய நகரங்களில் 525 கொலைகளைச் செய்துள்ளனர். மூன்னரைக் காட்டிலும் அதிகமான கொலைகள் இன்று அமெரிக்காவில் நடைபெறுகின்றன. இவற்றில் கணிசமான தொகை இன்ம் மாஸியாவினரால் செய்யப்படுகின்றது.

பிலாடெல்பியா. லொஸ் எண்டூஸ், சிகாகோ, டெட்டரியாட், நியூயோர்க், சான்பிரான் சிஸ்கோ தலைவர்களைக் கொண்ட (இளைஞரும் யுதிகளும்) 2700 இளம் குண்டர் குழுக்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன என்று நீதி இலாகா மதிப்பிட்டுள்ளது. இவர்கள் அனைவருமே இயற்கை

யாகவே பிறந்த சட்டவிரோதி கள் அல்லவும். இவையெனத்தும், இன்ம் தலைமுறையினரைப் பலிக்கொடுத்துத் தமது சம்பத்துக்களைக் கட்டியெழுப்ப முயறுவோர் உற்பத்தி செய்யும் 'வக்கரித்த கலாசாரத்' தின் விளைவுகள்தான் என்று சமூகவியலாளர்களும், சட்ட அறிஞர்களும் நம்புகின்றார்கள். ஆனால் இவற்றிற்கான பொறுப்பு இந்த கலாசார உற்பத்தி யாளர்களைச் சாராது. ஏனெனில் அவர்களது முழுமையான 'சுதந்திரமிக்க தொழில் முறையை' சட்டம் பாதுகாக்கிறது. குற்ற நங்கள் தொற்றுநோய் போல் விரைவாகப் பராவியருகின்றன. இவை அமெரிக்காவைப் பேராபத்துக்குள் திருப்பி வருகின்றன, அமெரிக்காவின் இன்றைய இளம் மக்கள் ஆபிரஹாம் விங்கனை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கவில்லை. மாரூகப் பேர்பெற்ற கேடியான அல் கபோஸையே ஞாபகத்தில் கொண்டுள்ளனர் என்று இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஹர்வார்ட் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஒருவர் கூறிய வார்த்தை தயில் ஆச்சரியப்படுவதற்கெதுவுமில்லை. ★

கஜிங் இஸ்க்தீய மாந திதழ் பால்ஷாரை

ஸையே மக்களது ஆதரவுதான். மத்தியில் சென்றடையும் இம் மாத இதழின் தாக்கம் இன்று நாட்டில் ஒரு புதிய இலக்கியப் பரம்பரையை உருவாக்கி வருகிறது.

இந்த இலக்கிய வெள்வியில் உங்களையும் இணைத்துக் கொள்ள விருப்பமா? எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் சில தகவல்களும்

எம். எம். மண்ணார்

நிலைக் கண்ணுடி முன் நின்று மனி தன் தன் உருவத்தைப் பார்த்து மகிழும் போது உடல் வனப்பை, அங்க லட்சணங்களைக் கண்டு ரசிக்கின்றான், குறை களைக் கண்டு நிவர்த்தி செய்து கொள்ள அவன் முனைகின்றான் — அழக கயும், குறையையும் ஒருங்கே காட்டுகின்ற தன்மை கண்ணுடியின் இயல்பு.

குறிப்பாக நிலைக் கண்ணுடி புற அழகுகளையும், குறைகளையும் மட்டுமே காட்டுகின்றது. அதற்கு மனிதனின் உள்ளத் தைத் திறந்து காட்ட முடிவ தில்லை. ஆனால் மனித சமுதாயத்தின் அகத்தையும், புறத் தையும் காட்டும் காலக் கண்ணுடியாக இலக்கியம் விளங்குகின்றது.

இந்த இலக்கிய வகைகளுள்ளே நாவல் அல்லது புனைக்கதை, புதினம், நவீனம் என்பனவும் ஒரு வகையாகும். முகத் தின் அமைப்பை மட்டும் காட்டும் சிறு கண்ணுடி சிறுகதையானால் முழு உருவையும் பிரதிபலித்துக் காட்டும் நிலைக் கண்ணுடி நாவலாகும்.

சிறுகதை சுருக்கமாகவும், பூரண அனுபவமுடையதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அதன்

வடிவமைப்பு திட்டமாயும், உறுதியாயும் அழுத்தமாயும் இருப்பது அவசியம். அது ஒரு முனைப் பட்டதாகவும், நடுப் பெரச் சேர்ந்ததாகவும், ஒன்றே பொட்டற தொடர்புடையவாகவும், இருக்க வேண்டும். அது ஒருமைப்பட்டதொரு கலையழகு டனும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விபரங்கள் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும், அதன் காலம், இடம், பாத்திரங்கள் யாவும் வரம்புடையனவாகவும் ஒருமைப் பாடுடையனவாகவும், பாத்தி ரங்கள், அவற்றின் செயல், சைகை, பேச்சு ஆகிய யாவும் அவற்றின் குணுதிசயங்களை வெளி ப்படுத் துவனவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். குணுதிசயங்களை இவ்வாறன்றி தனியாக—அடுக்கடுக்காக விபரிப்பதற்கு சிறுகதையில் இடமில்லை.

சிறுகதை வாசகளைக் கவரவும், சிலிர்க்கச் செய்யவும், அதி சயிக்கவைக்கவும், ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும். ஒவ்வொரு சொல்லும் செதுக்கப்பட்டும், எடை போடப்பட்டும் உரிய இடத்தில் அமைந்தும் இருக்க வேண்டும்.

இரு தரமான சிறுகதைக்கு இத்தனை லட்சணங்களும் வேண-

மும். ஆனால் நாவலுக்கென அப்படி ஒன்றும் மிகுந்த கட்டுப்பாகுகள் அடங்கிய இலக்கண வரம்புகள் இல்லை. நாவல் ஒரு வகை நெகிழ்ச்சித் தன்மை வாய்ந்த கலைப்படைப்பாக இருக்கிறது. எனினும் அதற்கென சில பொது வரம்புகளும் இல்லாமல் இல்லை. பொதுவில் வாழ்க்கை அனுபவம், பெரியதொரு கதைக் கரு, வேண்டிய பாத்திரங்கள், பாத்திரங்களை இயக்கும் நிகழ்ச்சிகள், நிகழ்ச்சிகளுக்கேற்ற சூழ் நிலைகள், குழந்தைகளுக்கும், பாத்திரங்களினும், அதன் பண்டுகளுக்கும் ஏற்ற உரையாடல்கள் என பொது வரம்புகளும் வேண்டும்.

தமிழில் நாவல் தோன்றி இற்றைக்கு நூறுண்டுகள் நிறைவெய்தினாலும், சமார் 'இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் னரே தமிழில் நாவல் தோன்றி விட்டது' என்று அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார் பிரபல எழுத்தாளர் திருச் சுக்ளன் அவர்கள்.

அதாவது — 'சிலப்பதிகாரம் எனும் அந்தக் காப்பியம் இன்றைக்குத் தோன்றினால் அதை விடச் சிறந்த தமிழ் நாவல் வேறொதுவும் இருக்க முடியாது' என அவர் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். அன்று செய்யுள் வடிவாகத் திகழ்ந்த நடையழகு இன்று உரை நடையாக மாறி கருவி மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதே தவிர கற்பணையில், மூலப்பொருளில், கட்டுக் கோப்பில், இலக்கண வரம்பில், உருவ அமைப்பில் அதிக மாற்றம் நிகழ்ந்திருப்பதாகக் கூற முடியாது என அவர் நம்புகின்றார்.

ஏனெனில் மேற்குறிப்பிட்ட நாவல் இலக்கண வரம்புகளுடன் சிலப்பதிகாரத்தை ஒப்பு நோக்குகையில் கதைக்கரு, பாத்திரங்கள், கதை ஒட்டம், உரையா

டல், சூழ் நிலை, குறிக்கோள் என்பன இலக்கண வரம்புகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையனவாக இருப்பதை இனங்காணக் கூடியதாய் உள்ளது என்பதை விளக்குகிறார் அவர்.

..... மும்புகார் தகரத்துக்கட்டிளம் காலை கோவலன். அந்த இளைஞன் அழகுத்தேவதை கண்ணகியை மனந்து, பின்னர் நாட்டியத்தாரரை மாதவியிடம் தன் மனதைப் பறிகொடுத்து விட்டு தொடுத் தாலி கட்டிய மணவியையே வெறுத்து ஒதுக்குகிறான். மாதவியின் பால்தனக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கத்தால் தனது சொத்து, சுகம், செலவும் முழுவதையும் இழக்கிறான். இந்திர விழாவின்போது மாதவியிடம் எழுந்த ஜயத்தால் மீண்டும் அவளைப் பிரிந்து கண்ணகியிடம் வருகிறான். சொத்துக்களை இழந்தவன், இறுதியில் கண்ணகியின் பாதச் சிலம்பை விற்கப் புறப்படுகின்றான். சென்ற இடத்தில் அது களவாடப்பட்ட சிலம்பு என்ற பெயரில் கோவலன் கைது செய்யப்பட்டு மதுரையில் அவன் அரசனின் பிழையால் கொலையுண்டு மடிகிறான். நீதி பொய்த்துவிட்ட துயரால் பாண்டியனும் மடிகிறான்.

— இதுவே சிலப்பதிகாரத்தின் கதைக்கரு. —

கலையார்வும் மிக்க வணிக வகுப்பைச் சேர்ந்த வாலிபன் கோவலன், கணவனின் தேவைகளை அறியாத கற்புக்கரசி கண்ணகி, இளமையும் அழகும் கொண்ட பேரழகி மாதவி. இம்மூன்று பிரதான பாத்திரங்களைத் தவிர, 'நானே கள்வன்' என உணர்ந்து மடியும் பாண்டியன், அவன் மணவி, வில்லன் பொற்கொல்லன் என இப்படிப் பல துணைப்பாத்திரங்கள்.

— இதுவே சிலப்பதிகாரத் தின் கதைக்கரு.—

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றுவதும், உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோரேத்த மூம், ஊழ்வினை உருத்து வந்தாட்டும்.

இதுவே இந்த சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றிய ஆசிரியர் இளங்கோவின் குறிக்கோள்.

மேற்கூறிய காரணங்களுடன் சிலப்பதிகாரத்தையும், இன்றைய தமிழ் நாவல்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அதிக வித்தியாசம் இருக்காது என்பது புலனும். ஏனெனில் சிலப்பதிகாரம் மூவரை மையாக வைத்துப் பின்னப்பட்ட முக்கோணக்கதை. இதே போன்ற கருவை மையமாக வைத்துத்தான் இன்றைய நாவல்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் ஒற்றுமை கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது.

பதினெட்டாம், பத்தொன் பதாம் நூற்றுண்டுகளில் மேலை நாடுகள் நாவல் இலக்கியவளர்க்கியின் சிகரத்தில் நின்றிருந்தன. ரஷ்யா, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து ஆகிய மூன்று நாடுகளும் சுற்றேநக்குறைய ஏக காலத்தில் போட்டி போட்டுக் கொண்டு உரை நடை இலக்கியத்தை வளர்த்திருக்கின்றன.

ரஷ்யாவில் டால்ஸ்டாய் ‘போரும் அமைதியும்’ என்ற நாவலை யும், டாஸ்டாவல்ஸ்கி ‘கார்மஸாவ் சகோதரர்கள்’ என்ற நாவலையும் எழுதினார்கள். பிரான்ஸில் பால்ஸ்லாக் ‘சமுதாயச் சித்திரங்களை’ எழுதினார். பிளாபர்ட், விக்டர் ஹியூகோ, எழிலி ஜோலா போன்ற ஆசிரியர்களின் சாதனைகளும் அளப்பரியன். இங்கிலாந்திலும் ஹென்றி பீல்டி ந் டாம் ஜோன்ஸ் என்ற நாவலையும்,

சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் ‘டேவிட் கப்பர் பீங்கு’ போன்ற பல நாவல்களையும் எழுதினார்கள். இக்காலம் நாவல் இலக்கியத்தின் உச்சக் காலம் என விமர்சிக்கப்படுகிறது.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியாலும், மொழியாலும் இந்திய மொழிகள் யாவும் மறுமலர்ச்சி அடைந்தது என்பது உண்மை. ஏனெனில், வங்கத்தில் பங்கிம் சந்திரர், சரச்சந்திரர், ரவீந்தி ரநாத் தாகூர் முதலியவர்களும், ஹிந்தியில் பிரேம் சந்தும் நாவல்கள் எழுதினார்கள். தமிழிலும் வேதநாயகம்பிள்ளை தமது முதல் நாவலான ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்’ எனும் நாவலை எழுதினார். இவரைத் தொடர்ந்து மாதவையாவும், ராஜம் ஜயராம் நாவல்கள் எழுதத் தொடர்ந்து நூர்கள். இவர்களுக்குப் பின்னர் ‘கல்கி’ ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் இன்றுவரை என்னற்ற எழுத்தாளர்கள் நாவல்கள் எழுதிவருகிறார்கள்:

நாவல் இலக்கியத்துறையில் ‘கல்கி’ அவர்களுக்கு ஒரு விசேட இடம் உண்டு. தமிழ் நாவல் இலக்கியத்திற்கு உருவமும், உயிரும் ஊட்டிய பெருமை இயரையே சாருக். பாமரர் முதல், பட்டதாரிகள் வரை பத்திரிகை, புத்தகம் படிப்பதற்கு மூல காரணமாக இருந்தவர் இவர் கலைப்பண்பு கொண்ட பல சிறுகதைகளை இவர் எழுதினாலும், சிறுகதை ஆசிரியர் என்பதை விட நாவலாசிரியர் என்ற வகையிலேயே இவர் நன்கு மதிக்கப்படுகிறார். அழகு தமிழில் முதன்முதலாக ‘கள்வனின் காதலி’ என்ற நாவலை எழுதியதன் மூலம் நாவலா ரியராக விளங்கவானார். சிறந்த வர்ணைகள், உயிர்த்துடிப்புள்ள சுதாபாத்தி ரங்களையும் கொண்டு சிறந்து விளங்குகின்றது இந் நாவல்கள்

இவர் எழுதிய 'பார்த்திபன் கனவு', 'பொன்னியின் செல்வன்', 'சிவகாமியின் ரபதம்' முதலிய நாவல்கள் வரலாற்று நாவல்களாகும். சேர் வாஸ்டர் எனும் நாவலாசிரியர் எவ்வாறு வரலாற்று நாவல்களை எழுதி ஆங்கில இலக்கியத்தைச் சிறப்பித்தாரோ அதே பாணியைத் தான் இவரும் மேற்கொண்டு தமிழ் இலக்கியத்தைச் சிறப்பித்தார். இவரை முன்னேடியாகக் கொண்டுதி. நா. சுப்பிரமணியன், சாண்டில்யன், அரு. ராமநாதன் முதலியோரும் தமிழில் சரித்திர நாவல்களை எழுதி ஞர்கள்.

இனி, இக்காலத்து தமிழ் நாவல்களை எடுத்து நோக்கும் போது பெரும்பாலான நாவல்கள் ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்தின் வாழ்க்கையை மையமாக வைத்துப் பின்னப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். முன்னர் அரசர்களையும், வீரர்களையும், புகழ்ந்துரைத்த நாவல்கள் நடுத்தரக் குடும்பத்தின் பால் திரும்பி. அவர்களையும் பேசவைத்துவிட்டு அன்மைக் காலம் முதல் வாழ்க்கையின் அடிமட்டத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள், உழைப்பாளிகள் போன்றேரது கதைகளை—வாழ்க்கையை யதார்த்தமாகச் சொல்லும் பாணிக்குத் திரும்பி உள்ளது எனலாம். குறிப்பாக நடுத்தரக் குடும்பங்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரித்துக் காட்டும் நாவல்கள், இலட்சியக் கொள்கைகளை ஆதரிக்கும் நாவல்கள், கிராமிய மக்களது வாழ்க்கையையும். அவற்றின் குறை நிறைகளையும் கூறும் நாவல்கள், காதலைப் புனைந்து கூறும் நாவல்கள் என பல பிரிவுகளைக் கொண்டு இன்றைய நாவல்கள் கிளை பரப்புகின்றன:

தமிழ் நாட்டில் நடுத்தரக் குடும்பங்களின் வாழ்க்கையைச்

சித்தரித்துக் கூறும் நாவல்களுள் எஸ். வி. எழுதிய 'பொம்மி' பி. எம். கண்ணன் எழுதிய 'பெண் தெய்வம்', லட்சமி எழுதிய 'பெண் மனம்', 'காஞ்சனையின் கனவு', தேவன் எழுதிய 'மிஸ்டர் வேதாந்தம்', க. நா. சுப்பிரமணியன் எழுதிய 'பொய்த் தேவு', மாயாவி எழுதிய 'அன்பின் ஒலி', 'சங்கமம்' என்பன குறுப்பிடத்தக்கன.

இது இவ்வாறு இருக்க இலட்சியங்களையும், அரசியல் கொள்கைகளையும் பரப்பும் நோக்கோடு எழுதப்பட்ட நாவல்களும் உள்ளன. இந்த அடிப்படையில் நாவல்கள் எழுதும் ஆர்வம் — பழக்கம் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் கடந்த இந்த தசாப்தங்களில் தான் ஏற்பட்டதெனலாம். அத்தகைய நாவல்களுள் வ. ரா. அவர்கள் 'சோதைத் தீவு', 'சுந்தரி' போன்ற நாவல்களை எழுதி மனிக் கொடி எழுத்தாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார். அதே வேளை இந்நூற்றன்குக்குரிய புதிய நடை ஒன்றினையும் இவர் தொடக்கி வைத்தார் எனலாம். வழக்கிலுள்ள சொற்களின் மூலமாக எத்தகைய கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்த முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டினார்:

வேங்கட ரமணி எழுதிய 'தேசபக்தன் கந்தன்', அன்னாதுரை எழுதிய 'பார்வதி பி. ஏ.' ராஜவேலு எழுதிய 'காதல் தரங்குகிறது'. விந்தன் எழுதிய 'பாலும் பாவையும்', ராகுநாதன் எழுதிய 'பஞ்சம் பசியும்' என்பன இலட்சிய நாவல்களாகும். மு. வ. வின் 'மலர் விழி' 'அல்லி' 'கரித்துண்டு' முதலியனவும் அகிலனின் 'பெண்' 'இன்பநினைவு' 'வாழ்வு எங்கே' 'பாவை விளக்கு' 'புது வெள்ளம்' முதலிய நாவல்களும் அத்தகைய நாவல்களே. இவரது

'சித்திரப் பாவை' எனும் நாவலுக்கு பாரதீய ஞானப்பீட்டம் அண்மையில் ஒரு இலட்சம் ரூபாவை பரிசாக அளித்திருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

கிராம மக்களின் வாழ்க்கையை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட நாவல் கள் ஓசங்கரராம் எழுதிய 'மண்ணாஞ்சை', 'பார்வதி', ஆர். சனசன்முகந்தரம் எழுதிய 'பூவும் பிஞ்சம்', கனி எழுதிய 'விதிவழியே' எனும் நாவல்களையும் காதலைச் சித்தரிக்கும் நாவல்களுள் ஆர். வி. எழுதிய 'நிராஞ்ச', 'யுவதி', துமிலன் எழுதிய 'கிராம மோகினி' எனும் நாவல்களையும் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களும் தமிழில் அநேகம் உள். இந்திய மொழிகளுள் வங்காள மொழியிலிருந்தும், மாராட்டி மொழியிலிருந்தும் நாவல்கள் தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வங்காள மொழியில் தாகூர் எழுதிய 'மாய விநோதினி' எனும் நாவலை ஸ்ரீமதி தஞ்சமும், 'குமுதினி' எனும் நாவலை ரங்கநாயகியும், 'புயல்', 'பூந்தோட்டம்', 'புயல்' எனும் நாவல் களை நா. குமாரசாமியும் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். பக்கிம் சந்திரரின் 'ஆனந்த மடம்', 'விஷ விருட்சம்' என்பவையும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மராட்டியில் காண்டேகர் எழுதிய நாவல்கள் சிவந்தை கா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவற்றுள் 'எரி நடசத்திரம்', 'இரு துருவங்கள்' என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இவற்றைவிட ஜோப்பிய மொழிகளிலிருந்தும் நாவல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன குறிப்பாக தமிழ் நாவல்களில் இந்த மாற்றத்தையும், வளர்க-

மொழியிலிருந்து கூடுதலான நாவல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய ஜோப்பிய மொழியில் விக்டர் ஹியூகோ எழுதிய 'ஏழை படும் பாடு', 'இளிச்ச வாயன்' என்பன வற்றை சுத்தானந்த பாரதியார் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ருஷிய மொழியில் லியோடால்லடோய் எழுதிய 'போரும் காதலும்', 'மறுமலர்ச்சி', 'விஷப் பணம்' எனும் நாவல்களை முறையே திரிக்ட சுந்தரம், மூலஸீல முத்தையா, வி. எஸ். வெங்கடேசன் முதலியோர் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். மாக்ளிம் கார்க்கி யின் 'மூன்று தலைமுறைகள்' எனும் நாவலை ராகுநாதன் மொழி பெயர்த்துள்ளார். திரு. மாக்ளிம் கார்க்கியின் உலகப் புகழ் பெற்ற 'தாய்' எனும் நாவலும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மன் மொழியில் இருந்து எஸ். எஸ். மார்சாமி 'துபக்கேணி' எனும் நாவலையும், க. நா. சுப்பிரமணியன் 'அங்பு வழி' எனும் ஸ்வீடிஸ் நாவலையும் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

மேற்குறிப்பிட்ட மொழி பெயர்ப்பாளர்களை விட கு.ப.ரா, புதுமைப்பித்தன், ரா. ஆறு முகம். த. நா. சேனுபதி, அ. கி. ஜயராமன், ரா. லீதிநாதன், ஆனந்ததீர்த்தன், ப. ரா. முதயோரும் அநேக நாவல்களை மொழி பெயர்த்திருக்கின்றனர்.

இரு மொழியின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் மற்றொரு மொழிக் குப் பெயர்க்கப்படுகையில் கொள்களனுகவுள்ள மொழி ஏதேச்சையாக வளம் பெறுவது இயல்பு. அதே போன்றுதான் பிற மொழிப் படைப்புக்களால் தமிழ் இலக்கியமும் வளர்க்கி அடைந்துள்ளது என்று கூறலாம். குறிப்பாக தமிழ் நாவல்களில் இந்த மாற்றத்தையும், வளர்க-

சியையும் காணமுடிகிறது. அதே வேளை பெயர்ப்பின் காரணமாக அந்தியப் பன்பாடு, கலீ, கலாச் சாரம் என்பனவும் புகுந்து விடு கின்றன. உதாரணமாக வட மொழி இலக்கியத் தொடர்பால் பன்றைத் தமிழ் இலக்கியம் வளம் பெற்றிருப்பதனை அறிய வாம். பிற மொழி இலக்கியங்கள் தமிழில் பெயர்க்கப்படும் போது உள்ளதை உள்ளவாறு மொழி பெயர்த்தால், தமிழில் பன்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றிப் பெயர்த்தல் எனும் இரு வகையாலும் பெயர்க்கப் படுகின்றன. இதில் இரண்டாவது வகையால்தான் பெரும் பாலான மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன என்னவாம். அதே வேளை மூல நூலில் இருக்கும் கருத்துக்கள் சரியான முறையில் பெயர்க்கப்படாததால் உண்மையான இலக்கிய நயங்களை அறிய முடியாதபடி அதன் சிறப்புக் குண்ணிலிருகின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது.

கப்பிட்டவிலை, சோஷிலை, வியோனிலை என அரசியலில் தோன்றி இருக்கும் பிரிவகளைப் போல நாவல் இலக்கியத்துறையிலும் பல பிரிவுகள் தோன்றியுள்ளன. வாழ்க்கையை அப்படியே படம் பிடித்துக்காட்டுவது, அதில் லட்சியத்தைச் சேர்ப்பது, வாழ்க்கையின் விகாரத்தைக் காட்டுவது, தனி ஒரு கதாநாயகனின் வாழ்க்கையைப் பின்பற்றிச் செல்வது, குறிப் பிட்ட ஒரு துறை யினரின் இரண்டு, மூன்று நாள் அனுபவத்தைக் கூறுவது, வாழ்க்கை முழுவதையும் பிரதிபிவித்துக் காட்டுவது போன்ற பல்வேறு துறைகளில் நாவலாசிரியர்கள் தமது படைப்புக்களை அலங்கரிக்கின்றனர். அன்மையில் நோபல் பரிசு பெற்ற ஹெபிங் வேயின் ‘கடலும் கிழவனும்’

எனும் நாவல்கூட ஒரு செம்படவளின் இரண்டு நாள் வாழ்வைக் காட்டுவதுதான்.

இன்று ஈழத்திலும், இந்தியாவிலும் பத்திரிகை, சஞ்சிகை களில் பல தொடர் நாவல்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. வாசகர்கள் மத்தியில் நாவல் சிறந்த இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறது என்பது இதிலிருந்து புல கீரது. தமிழ் பேசும் மக்கள் டையே இலக்கிய நயம் அறிந்து படிக்கும் இயல்பு இன்றைப் போல் என்றும் இருந்ததில்லை என்னவாம்.

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் இங்கிலாந்தில் நாவல்கள் குறைந்த அளவிலேயே புத்தக ரூபம் பெற்றன. அவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினர் மாத்திரமே படித்து மகிழ்ந்தார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டன வடன் பொது மக்கள் இலக்கியத்தை நுகரத்தொடங்கினர். இந்த வேகம் இருபதாம் நூற்றுண்டு ஆனவடன் பல்கிப் பெருகியது. சால்ஸ்டிக்கன்ஸ் என்ற நாவல் உலக மன்னன் வண்டன் நகரத்துப் பொது மக்களின் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்து பத்திரிகை வாயிலாக அந்தநகர மக்களுக்கே படிக்கக் கொடுத்தார்.

பொதுவாக ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும் உள்ள அத்தனை நாவலாசிரியர்களது படைப்புக்களையும், பெயர்களையும் இங்கு குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது சாத்தியமற்றது என்ற எண்ணத்தில் அந்த முயற்சியை விட்டு விட்டு எப்படியோ தரமான படைப்புக்கள் தமிழ் இலக்கியத்தை மென்மேலும் வளப்படுத்த வேண்டும், இனிய நாவல்களை வரவேற்றுப் பயண்டைய வழிசெய்ய வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு வாசகனும் எழுத்தாளரும் உறுதி பூண் வேண்டியது அவசியம். *

விடுதலைக்காக வீரூ கொண்டு பாடும் ஸமீ அல் காளிமின் கவிதைகள் பாலஸ்தீனர் படும் அவஸ் தையை, அவல் வாழ்வை, சித்தரிப்பவை; அநீ தியின் மீது ஏறியப்படும் எரிசரங்கள் அவை.

பாலஸ்தீனர் மீது பலவந்தமாகத் தினிக்கப்பட்டுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் சாடு கிறது ஸமீ அல் — காளிம் கவிதை.

ரானுவ அடக்குமுறை ஆட்சிக்கு எதிராக வாய் திறப்பவர்களையும், பேரஞ் பிழப்பவர்களையும் பட்டினி போட்டு வதைப்பது ஸியோனிஸ்தின் குழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகும்.

அரசியல் காரணங்களுக்காக அரசாங்க உத்தி உத்தியோகஸ்தர்களும், ஆசிரியர்களும் அனுபவிக்கும் ஆக்கினர்களோ வெகு கொடுமையானவை — குரூரானவை, அரபு புத்திஜீவிகளது பிரதான தொழில் ஆசிரியத் தொழிலாகவே இருந்து வருகின்றது.

பாலஸ்தீனக் கவிதை 3

இழந்தவனின் அறிக்கை

மூலம்: ஸமீ அல் - காளிம்

தமிழில்: பன்னுமத்துக் கவிராயர்

எந்தன் ரோட்டியைப்
பறிகொடுக்க நேர்ந்தாலும்—
சட்டையைப்
படுக்கையைப்
பிடுங்கிப் பெற நேர்ந்தாலும்—
கல்லுடைப்பவனுய்
போர்ட்ட்ராய்
— உம்முடைய
கடைக் கிட்டங்கிகளைக்
கூட்டும் பெருக்கியாய்
குவியாய் ஆகும்
கொடுமைதான் நேர்ந்தாலும்
உணவு தேடி
ஹந்தவதகளைக்
கிளறுத்தற்கு நேர்ந்தாலும்—
மனிதனின்

விரோதியே
விட்டுத்தர மாட்டேன்!

முற்று முழுதாய் — என்
மண்விழுங்கி ஏப்பமிடு,
முதுசொத்தைச் சூறையிட்டென்
புத்தகங்கள் தீயிடு,
என் பீங்கான் தட்டுகளில்
நாய்களுக்குத் தினியிடு;
என் கிராமக் கூரைகளில்
கண்ணிவைத்து வேட்டையிடு
— விட்டுக் கொடமாட்டேன்
இறுதிவரை
போரிடுவேன்!

கண் முன்னால்
மெழுகுவர்த்தி

யாவும் அண்ததாலும்,
 உதட்டில் முத்தங்கள்
 உறைந்துவிடச் செய்தாலும்,
 வீசும் காற்றில் — உம்
 வசைமாரி கலந்தாலும்,
 குழுறும் வேதனைக்
 குரலொடுங்கச் செய்தாலும்,
 கள்ள நாண்யமாய் — என்
 காசை வடித்தாலும்,
 மழிலை முகங்களின்
 மலர்ச் சிரிப்பைப் பறித்தாலும்,
 ஆணியிட்டு என் விழியில்
 அவமானம் பதித்தாலும்,

மனிதனின் விரோதியே
 விட்டுக் கொடாமோடேன்
 — விட்டுக் கொடாமல்
 இறுதிவரை
 போரிடுவேன்!

சைகை யொலிகள்
 எழுந்திடுது

துறைமுகத்தில்—
 எங்கும் எவ்விடத்தும்
 அவரை நான் காண்கின்றேன்;
 கண்ணெட்டும் தூரத்தில்
 கப்பல்கள்..... கப்பல்கள்.....
 இழந்திடப்பட்ட

கடல்கள் தோறு மிருந்து
 'யூவிஸஸ்' இன் கம்பல்கள்
 வீடு வரல் காண்கிறேன்.
 கடுஞ் சவால் முழக்கி — அவை
 கடிது வரல் காண்கின்றேன்.

— ஆதவன் உதிக்கின்றுன்
 மனிதன்
 முன்னேறு கின்றுன்!

அவனுக்காக நான்
 அடித்துச் சத்யம் செய்கின்றேன்-

விட்டுக் கொடாமல்
 இறுதிவரை
 போரிடுவேன்!

உங்கள் கருத்து

நவம்பர் மல்லிகை இதழில் சாந்தனுடைய 'முனோகள்' படித்
 தேன். அருமையான நல்ல சிறுகதை. எனது பள்ளிக்கூட நாட்ட
 களை நினைவு படுத்தியது. மல்லிகையில் வந்த சிறந்த சிறுகதை
 களில் ஒன்று.

டாக்டர் த. வாமதேவன்

முனோகள் சிறுகதை படித்தேன். சாந்தன் எழுதியுள்ள அக்
 கதை மிக அற்புதமாக அமைந்திருந்தது. எனது பிள்ளை அதை
 மிகவும் ரசித்துப் படித்தான். எனது பாராட்டுக்களை அவருக்குத்
 தெரிவியுங்கள்.

அடுருநாதன்

ஜெயகாந்தன் கதை பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களில் நான்
 வில இடங்களில் வேறுபட்டாலும் தங்களது மன என்னங்களை
 வெகு தெளிவாக எழுதியுள்ளது வரவேற்கக் கூடியதே மல்லிகை
 அட்டை பயனுள்ள பணி. அது தொடரட்டும். 'கோமாளிகள்'
 பற்றிய கருத்துக் கோவை, சிறப்பாக இருந்தது. எனது கருத
 துக்களைத் தாங்கள் அப்படியே எழுதியதைப் பார்த்து வியப்ப
 டைந்தேன்.

— சௌமினி

சாள்ஸ் ஸ்ரிக்னி

முப்பதுகளின்
சிறந்த நாவலாசிரியர்

கலா பரமேஸ்வரன்

தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டு
கொண்டாடப்படும் இவ் வேளை
யில் சமுத்து நாவலிலக்கிய வர
லாற்றில் முப்பது களிலே
தோன்றி இதுவரைக்கும் அறி
மூகப்படுத்தப்படாமல் உள்ள
‘சாள்ஸ் ஸ்ரிக்னி’ என்பவரின்
இரு சமூக நாவல்கள் பற்றிய
கில குறிப்புக்களைத் தருவால்,
இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.
சமுத்திலே தோன்றிய ஆரம்ப
கால நாவல்களுக்கே உரித்தான
பண்புகளிலிருந்து சிறிது சிறி
தாக விடுபட்டு சமூகப் பிரச்சினையினை ஓரளவு கொண்ட
நாவல்கள் தோன்றத் தொடங்குவதை இந்நாவல்கள் கட்டி
நிற்கின்றன.

யாழ்ப்பாணம், உடுவிலைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. சாள்ஸ் ஸ்ரிக்னி எச்சபாரின்
முதலாவது நாவலான ‘தேம்பா
மலர்’ 1929-ம் ஆண்டும், இரண்டாவது நாவலான ‘ஞானபூரணி’ 1933-ம் ஆண்டும் வெளியிடப்பட்டன. முதலாவது நாவலுக்கு வாசகர் மத்தியிலேற் பட்ட வரவேற்பும், அவர்களின் வற்புறுத்தலுமே ‘ஞானபூரணி’யினை எழுத கணக்குவித்தது என்ஸ்ரிக்னி குறிப்பிடுவார்.

விவாகப் பதிவாளராகவும்,
கல்லூரி முகாமையாளராகவும்,

கடமைபுரிவதிலே தமது பெரும்
பாலான நாட்களைக் கழித்த
ஸ்ரிக்னியிடம் எவ்வாறு இலக்கிய ஆர்வம் வளர்ந்திருந்தது
என்பதைத் தெளிவாக அறிய முடியாதுள்ளது. அவரது வமசாவழியில் இன்று உள்ள அவரது சேகாதரியிடமிருந்தும், மகளிடமிருந்தும் சில தகவல்களைப் பெற முடிந்தது.

அக்காலத்திலே இலக்கியத் துறையிலே முன்னின்று உழைத்தவர்களின் தொடர்பு இவருக்குக் கிட்டியிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. சமுத்திலே முதலாவது பெண் நாவலாசிரியையாகவிளக்கிய மங்களநாயகம் தமிழப்பொயாளின் ஒரு பெருமகளையே இவர் விவாகஞ்சு செய்திருந்தார் என்பதும், பாவலர் துறையப்பாபிள்ளை அவர்களுடன் கணிசமான அளவு தொடர்பு கொண்டிருந்தார் என்பதும் நாம் மன்ன்கொள்ள வேண்டியவையாகும். மங்களநாயகத்தின் ‘நொறுங்குண்ட இதயம்’ கடையின் சாயலும், அந்த நாவலில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சமூகப் பிரச்சினைகளும் இவரது நாவல்களிலே ஓரளவு தென்படுவதை உணர்வோர்க்கு இவர்களின் இலக்கியத் தொடர்பு புரிந்து தொள்ளும்.

ஸ்ரீகண்ணியின் நாவல் களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவரது இலக்கிய வாழ்வினையும் பணியினையும் மதிப்பிடுவதற்கு முன்பாக ஆசிரியன் இலக்கிய நோக்கினை நாம் தெரிந்து கொள்வது முக்கியமாகும்.

முதலாவது நாவலான தெம்பா மலரின் முகவுரையிலே அனுபவசித்தமான லில விடயங்களைக் கதாரூபமாக வெளியிடுவது அனேகங்கும் பயன்படும் என்னள்ளி இச் சரிதத்தை எழுதி யதாகக் குறிப்பிடுவர்.

‘இதைக் கவனமாகப் படிப் போர் கற்பின் மாட்சி, தீயோர் சகவாசத்தால் வருங் கேடுகள், சிறுவரைப் பயிற்றும் முறை, பொறுமையின் பெறு பேறு முதலிய பல அரிய விடயங்களை இதிற் கண்டு கொள்ளக்கூடியும்’

ஞானபூரணி நூலை பொது நன்மையின் பொருட்டு எழுதுவதாக அதன் முகவுரையிலே குறிப்பிடும் ஆசிரியர், அந்தநாவல் உதவிய பொருளையும் கூறுவார்.

‘இதில் பெற்றேர்கள், தம் மக்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு மாரூப் சிதனம், குலம், அழகு ஆகிய இவற்றை மட்டுமே கருதி அவர்களை விவாகத்தில் இணைக்க முயன்றுள் மக்கள் அவ்விவாகத் துக்கு உடன்படக் கூடாது என்றும் அவ்வாறு தவறாது இருப்போர்க்குக் கடவுளின் விசேட கருணை உண்டு என்றும், கற்பநிலை தவறுதோர்க்குத் திங்கி ழூப்போர் சகிக்க முடியாச் சங்கடம் உற்று அழுந்துவரென்றும், இவை போன்ற நற்புத்தி புகட்டும் போதனைகளை வாசிப் போருக்கு ஒயா மனக்களிப்பை உண்டாக்குமாறு விளைக்க முனைந்துள்ளன்’ என எழுதுவர்.

தமிழின் முதல் நாவலாசிரியர்களில் ஒருவரான மாதவையா

குறிப்பிடுவதுபோன்று போதனை செய்யும் குறிக்கோணும், வாசிப் போருக்கு இன்பம் அளிக்கும் நோக்கமுமே ஸ்ரீகண்ணியின் இலக்கிய நோக்கமாக இருந்திருக்கின்றது. பாரம்பரியக் கிறித்து வகு குடும்பத்திலே பிறந்திருந்த போதும் தமது காலத்துப் பிறநாவலாசிரியர் போல அடிப்படையான அல்லது பொதுவான நோக்கமாகக் கொள்ளாது அவர் கூறுவது போன்றே அனுபவ சித்தாந்தமான விடயங்களைத் தமது நாவல்விலே எடுத்துக் கொண்டார். பெண்களின் திருமணப் பிரச்சினைகளையும் அவர்களின் கற்பின் சிறப் பிசீனையும் அன்றைய கல்விப் பிரச்சினைகளையும் சிறப்பாகத் தமது நாவல்களிற் கூறுவதன் மூலம் பொதுவாக மாணிட ஒழுக்கத் தின் மாண்பினையும், இளைய பரம்பரையினரை நல்வரூப வளர்த்தெடுக்கும் பாங்கினையும் தமது நாவல்களிலே எடுத்துக் கொண்டார்.

கிராம மட்டத்திலே பதிவாளராகக் கடமை புரிந்தனம் யினால் திரு. ஸ்ரீகனி அவர்கள் அன்றைய கிராமியக் குடும்ப வாழ்க்கையின் பல பிரச்சினைகளை அனுபவ பூர்வமாக அறிந்து கொள்ளவும், ஒரு பாடசாலை முகாமையாளராக இருந்தமையினால் அக்கால கட்டத்தின் நடைமுறை வாழ்வியல் சகல மட்டத்திலும் கல்வியின் நோக்கினையும் பாங்கினையும் நேரடியாக அறிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் பாவலர் துறையப்பாரின்லை, மங்கள நாயகம் தம வையா போன்றேரின் இலக்கியத் தொடர்புகளும், ஸ்ரீகண்ணியின் குடும்பப் பின்னணியும் அவரது இலக்கிய நோக்கினைப் பெருமளவு செப்பம் செய்திருக்கலாம்.

ஞானபூரணி நாவலின் கதைப் பண்பிளையும் பாத்திரப் போக்கினையும் ஆராய்வதற்கு முன்னர் அதன் கடையை அறிந்து கொண்டிருதல் அவசியமாகும். கீர்த்தி சிங்கன் என்பவனின் மனைவி இறக்கும்போது தனது ஒரே மகனான ஞானபூரணியைக் கண்போலக் காத்து வளர்க்க வேண்டும் என்றும், ஞானபூரணிக்கு தொல்லையும் கஷ்டமும் தரக்கூடியவகையில் ஒருபோதும் இரண்டாந் திருமணங்கு செய்யலாகாது என்றும் கூறி மறைந்து விடுகின்றன. ஆனால் உற்றுரின்தும் ஊராரின் தும் நெருக்குதலால் மரகதம் என்பவளை மறுமணங்கு செய்யும் கீர்த்தி சிங்கன். ஞானபூரணியைச் சிறப்பாக வளர்த்து வரும் நாளிலே சிற்றன்னைப் பிரச்சினையும் ஓரளவு தொடங்கி விடுகின்றது, ஞானபூரணியைச் சிறப்பாக வளர்த்து மணப்படுவும் அடையும் போது அவளது விருப்பத்திற்குரியவனும் முறை மைத்துண்ணுமான சத்தியமூர்த்தி என்பவனுக்குத் திருமணங்கு செய்விக்கக் கீர்த்தி சிங்கன் விரும்பவில்லை, மனவிமரகதத்துடன் சேர்ந்து செல்வத்திலும் அந்தன்றிலும் மதிக்கப்பட்ட நாகேந்திர முதலியாரின் மகனுள் குலசேகரம் என்பவனுக்கு ஞானபூரணியைத் திருமணங்கு செய்விக்க நிச்சயதார்த்தஞ்செய்து விடுகின்றன. சொத்து, கூகம். அந்தஸ்து நிராம்பிய குலசேகரம் மேல்தட்டுவர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக விளங்குகின்றன. நிச்சயதார்த்தஞ்செய்யப்பட்ட இக் குலசேகரனே எவ்வும் அறியாமல் ‘மனைகரம்’ என்ற வறிய அழிய இளம் பெண்ணுடன் ஏற்கனவே இரகசிய உறவு கொண்டிருந்தான். அவ்வறிவின் பலனுக்கு விடைத்த குழந்தையின் உண்மையான தந்தை ஞானபூரணியைக் காதலன் சத்திய

மூர்த்தியே என்று அபான்டமான பழிகமத்தி, சத்தியமூர்த்தியினைச் சிறைத்தன்னைக்குள்ளாகி விடுகின்றன.

ஞானபூரணிக்குத் திட்ட மிட்டவாறு திருமணம் நடாத்துவன்னரேயே மரணப்படுக்கை அடையும் கீர்த்தி சிங்கன் தனது சொத்துக்களில் முக்கால்வாசிக்கு மேல் ஞானபூரணிக்கு என்மரண சாசனம் எழுதிச் செல்கின்றன: கீர்த்தி சிங்கன் இறந்த பின் அம்பவவாணி என்பவனை மறுமணங்கு செய்யும் மரகதம் அவனின் உதவியுடன் ஞானபூரணியைச் சாதுரியமாகக் கடத்திச் சென்று கடவிலே கள்ளிவிட்டு ஞானபூரணியைச் சொத்துக்களை அபகரிக்கத் தொடங்குகின்றன கடல் விபத்தில் ஞானபூரணி இறந்துவிட்டாள் என்றே கதை பரப்பப்படுகின்றது.

இதற்கிடையில் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகி வரும் சத்திப்பூர்த்தி ஞானபூரணியை மறைவினிற் சந்தேகக்கொண்டு ‘இது சதித்திட்டமே’ எனப் பொலிசாரின் உதவியுடன் நிறவு முனைகின்றன. இதனால் சதிசெய்த மரகதத்தின் குடும்பத்தினர் கோடேறுகின்றனர்: இதற்கிடையில் கடவிலே நள்ளப்பட்ட ஞானபூரணி ஒருவித மாகக் கப்பல் ஒன்றினால் காப்பாற்றப்பட்டு இறுதியாக இந்தியக் கரையொன்றிற் கரையேறுகின்றன: பலரின் இச்சையிலிருந்தும் தொந்தரவிலிருந்தும் தப்பி ஒருவாறுக ஞானபூரணி சத்திரம் ஒன்றினை வந்தடையும் போது, சத்தியமூர்த்தியும் பலகஷ்டங்களுடாக அவளைத் தென்னிந்தியக் கிராமப்புறங்களிலே தேடி அதே சத்திரத்தை வந்தடைகின்றன: இருவரும் ஒரே கப்பலில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி, திருமணங்கு செய்து

கொள்கின்றனர். ஞானபூரணி யின் கொலைக்குச் சதிசெய்தோர் தண்டனைக்குள்ளாகின்றனர்.

'ஞானபூரணி' என்கின்ற இளம் பெண்ணின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்களும், அவள் வாழுகின்ற சமூகத்தின் மனவோட்டங்களும் போக்குக்களும் கதையிலே நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. சுவைகெடாத வகையிலும், ஓரளவு இயற்கைப் பண்பு குன்றுத் தமிழிலும் கதையினை நன்கு வளர்த்துச் செல்கின்றார் ஆசிரியர். எனிலும் அக்காலப் பண்பிற்கு இயைய இக்கதையினை தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் இடையிலை போராட்டமாக நடாத்திச் சென்று, தர்மத்தின் வெற்றியிலே தீயோர் சங்கடமுற்ற அழுந்துவதைக் காட்டுகின்றார். மேஷத்தடினரின் படாடோபழும், அதனைச் சுகித்துக் கொண்டே சமுதாயத்திலே எதிர் நீச்சலடிக்கின்ற சாதாரணரின் மனத்துப்படிக்களும் கதையிலே தெளிவாகப் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இருந்தபோதும் காலப் போக்கிறது யையும் ஆசிரியரின் சமயச் சார்பிற்கேற்றபவும், பிரதானபாத்திரங்கள் தமக்குத் தொடர்ந்து வருகின்ற கஷ்டங்களின் போது 'இறைவனே தமது தனிப்பெருந் துணை' என்றிணந்து இடர்களைத் தாங்கிச் செல்வதைத் தெளிவாகவும் சிறிது அழுத்தமாகவும் காட்டிச் செல்வார் ஆசிரியர்.

ஸ்ரீக்னி தமது முதல் நாவலன் தேம்பாமலரின் கதைப்போக்கினை ஓரளவு ஒட்டியே ஞானபூரணியினையும் உருவாக்கியிருக்கின்றார். இரு நாவல்களிலும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளின் விளைவாகப் பெண்கள் தாம் விரும்புவரை மணம் புரிய முடியாதபடி சிலர் சதி செய்வதும்

பின் அவரைக் கடத்திச் செல்வதும், பின் கதாநாயகர் தேடிச் செல்வதும், பொதுப் பண்புகளாகும். செய்யாத குற்றத்துக்கர்க நல்ல மனிதர் அபாண்டமாகப் பழி சமத்தப்படுவதும், இறுதியில் அவர்கள் அவற்றிலிருந்து விடுதலை பெறுவதும் இருக்கதைகளிலும் உண்டு.

'முப்பதுகளிலே தோன்றிய சமூத்து நாவல்கள் மர்மப் பண்பு வாய்ந்தவை' என்று கூறுவர், 'தேம்பா மலர்' நாவலில் ஒரு காலை துப்பறியப்படுவதில் நல்ல முறையிற் 'சல்பேண்ண்' வளர்க்கப்பட்டு இறுதியில் விடுவிக்கப்படுவதைக் காணலாம். 'ஞானபூரணி' சமூக நாவலாயிருந்தபோதுங்கூட அங்கும் ஞானபூரணியைக் கொலை செய்யுத் திட்டம், அவன் தப்பியிர் வாழும் விதம், அவளைத் தேடுதல் செய்யும் வகை எல்லா வற்றிலும் ஒருவித மர்மப் பண்பும், துப்பறியும் பாங்கும் ஓரளவு காணக்கிடக்கின்றது. மர்மப் பண்பினால் வரும் வழக்குக் காட்சிகள் இரு நாவல்களிலும் நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டு உள்ளன. தேம்பா மலர் நாவலில் ஒரிட்திதில் வழக்குக் காட்சிகளுற இருபது பக்கங்களுக்கு மேலாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. இந்நாவலாசிரியர் அன்று பிரபல சக்கடத்தாராக விளங்கிய முகாந்திரம் குமாரகுலசிங்களின் மிக நெருங்கிய உறவினர் என்பது இவ்விடத்தில் மனங் கொள்ளத்தக்கதாகும்:

கதை நிகழும் இடமான யாழ்ப்பாணத்தின் மண்வாசலை சித்திரிப்புக்களில் முழுமையாக வெளிக் கொண்றப்படாவிட்டாலும்கூட கதையிலே உலவுகின்ற பாத்திரங்களின் குணச் சித்திரிப்பு, உரையாடல் போன்ற வற்றைக் கொண்டு அவர்களின் பிரதேசப் பாங்கினைத் தெளி

வாக இவங்கள்டு கொள்ள முடிகின்றது. தேம்பா மலரில் ஆசிரியர் வாழ்ந்த உடுவிலும் அதன் பாடசாலையும் வாசகர் கண்முன் அப்படியே நிறுத்தப் படுகின்றன. எனிலும், கடவுள் நம்பிக்கையும், கதைப் போக்கின் ஒருவகைச் செயற்கைத் தன்மையும். மர்மப் பண்பும் இந் நாவல்களின் பொதுப் பண்புகள் என முழுவதாகக் கூறி விட முடியா. இவை, தாம் தோன்றிய கால சமுதாயத்தின் கருத்தோட்டங்களை நன்கு பிரதி பலிப்பனவாக அமைவதை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரிக்னியின் முதலாவது நாவலுக்கு அனிந்துரை வழங்கிய அன்றைய பிரபல கல்வி மானும் கல்லூரி அதிபருமான திரு. நெவின்ஸ் செல்லத்துரை அவர்கள்—

'யாழ்ப்பாணத்தில் தற் போது மாறுதல் நிலைக்கு உட்பட்டிருக்கும் சமுதாயத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமான ஒரு சமூக நாவலை ஸ்ரிக்னி அளித்துள்ளார் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'மறுதல் நிலைக்கு உட்பட்ட சமுதாயத்துக்கு உரிய சமூக நாவல்' என்பதைச் சொல்ல நாம் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். 'மாறுதல் நிலை' என்பதுதான் யாது?

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலே பெருமளவு வளர்ச்சி பெற்ற கல்வித்துறையின் பல ஞக என்றுமில்லாத வகையிற் சமூகத்தின் சகல துறையினரிடையிலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட ஆரம்பித்தன. பெண் களும் கூட இதற்கு விதிவிலக் கல்ல. மேலைப் புலக் கல்வியின் தாக்கத்தினாற் சமூகத்தினரிடை இருவகை விளைவுகள் ஏற்பட்டன. மேற்கத்தைய நாகரிக முறைகளில் மோகன் கொண்டு அவற்றைப் பின்பற்றத் தொடர்கள் கொள்ள வேண்டும். அதன் போது மாறுதல் நிலைக்கு உட்பட்ட சமுதாயத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமான ஒரு சமூக நாவலை ஸ்ரிக்னி அளித்துள்ளார். 'மறுதல் நிலைக்கு உட்பட்ட சமுதாயத்துக்கு உரிய சமூக நாவல்' என்பதைச் சொல்ல நாம் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். 'மாறுதல் நிலை' என்பதுதான் யாது?

கிளர் சிலர், மற்றெரு பிரிவினர் சிலராக இருந்தபோதும் வழி வழி வந்த பயனுள்ள சுதேச மரபுகளைப் பின்பற்றி வந்த அதே வேளையிலே மேலை நாகரிகத்தின் உள்ளார்ந்த தன்மைகளைப் புரிந்து அதன் வளமான அம்சங்களைக் கைலாகு கொடுத்து வரவேற்றனர். இக் கூறுபாடுகளை உணராத் தோடேச கலாச் சார்த்திலே அசையாத பற்றறுதியும் அதே நம்பிக்கையும் தொண்ட கணிசமான கிராம மக்கள் மேற்கத்தைய பண்பாட்டின் தாக்கத்தை அடியொடு வெறுத்தனர். இத்தகையவொரு காலகட்டத்திலே தமது இரு நாவல் களைப் படைத்த ஸ்ரிக்னி இந்தச் சமூக வோட்டங்களைத் தமது நாவல் களிலே தெளிவாகப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றார்.

ஞானபூரணியிலே 'வைபவம்' என்ற கிராமியப் பாத்திரம் பேசும்போது 'கல்வியென்ற பெயரால் எமது நாட்டில் இப்போ நடக்கும் திருவிளையாடல்கள் அதிகமாக மேண்டு நாகரிகமும் தவர்கள் பழக்கவழக் சங்கஙும் உடை, நடைபாவலையுமே கல்வியின் இலட்சணங்கள் என ஆங்கிலப் பாடசாலைப் பெண்கள் சிலர் நினைத்துக் கூறுவதைக் கவனிக்கலாம்,

தேம்பா மலரிலும் இக்கருத்துணர்வு பலவகைகளிற் காட்டப்படுகின்றது.

இவற்றுக்குப் பதிலளிக்கக் கூடிய வகையிலே மேலைத் தேய நாகரிகத்தில் மோகன் கொள்வதானது அதனைப் பின்பற்றும் விவேகம் அற்றேரின் குற்றமல்லாது அவர்கள் கற்ற கண்ணியின்

குற்றமல்ல என்றும், உயர்தரக் கற்பதால் எம் து கயதேசப் பழக்க வழக்கங்களைக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியமேயில் ஸ்ரீ என்றும் ஸ்ரீக்னியின் பாத்திரங்கள் விடை பகருவதையும் அவரின் நாவல்களிற் காணலாம். மேலூ நாட்டு நாகரிகத்து நல்ல பண்புகளை வரவேற்கும் கதாநாயகி னான்பூரணி நியாயமான விடயங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீ யானவள் புருஷனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தே நடக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றார்கள். ஆனால், பிறதோ ஸிடத்திலே 'முன்னேரின் வழக்கம் எனக்கூறி ஓர் வழக்கத்தை விசேடப் படுத்துங்காலம் போய் விட்டது' எனவும் கூறுவார்கள்.

நாவல் ஒன்றினை வாழ வோடு ஒத்து நோக்கி, சமூக நிலையில் அப்படைப்பினை மதிப்பிட முனையும் போது படைப்பாளனின் சமூகப் பிரக்ஞா நெருங்கிய ஆய்வுக்குள்ளாகின்றது. ஸ்ரீக்னியின் சமகாலத்திலே வாழ்ந்த பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, மங்களநாயகம் தம்பையா, ம. வே. திருஞானசம்பந்தர், இடைக்காடர் போன்ற படைப்பாளர்கள் தமது இலக்கியங்களில் எடுத்துக் கொண்ட சமூக விடயங்களை ஸ்ரீக்னி தமது நாவல்களிற் சிறிது பரந்த அளவிலே எடுத்தாலும் வதனை அவதானிக்கலாம். ஸ்ரீக்னி முகவரையிற் குறிப்பி வெது போன்று திருமணம் உட்பட்ட குடும்ப உறவுகளிலே சிதனம், பண ஆசை, சமூக ஏற்றத்தாழ்வு, பெண்கள் கல்வி, ஒழுக்கம், பின்னொள்ளர்ப்பு போன்றன அன்று முக்கியமானவையாக இருந்திருக்க வேண்டும். சமுதாய விடயங்களை வெறும் போதனை நோக்குடன் எடுக்காமல் ஒரளவு கதைப் போக்குடன் இனையக்கூடிய வகையிலே கையாண்டுமை

ஸ்ரீக்னியின் சிறப்பு என்றே கொள்ள வேண்டும்.

சட்ட விதிகளோ மயப் போதனைகளோ மட்டும் சாதி முறையினை அகற்ற மாட்டாது என்பதனை ஆசிரியர் கதைப் போக்கிற பலவகையில் உணர்த்துகின்றார்.

தாக் நல்ல நிலையிலிருந்தும் பிறர் சொத்துக்களிலே ஆசை கொண்டு ஆகாத பல செயல்களைச் செய்யும் மனிதரையும் ஆசிரியர் காட்டும் போது இன்றும் நம் மத்தியிலே வாழக் கூடிய மனிதர் பலரை இனக்கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

சிதனத்தின்திமைகளையும்பல வாருக ஆசிரியர் சித்திரிப்பர். 'வாலிபர் தம் சுய மரியாதை இன்னதென்று உணராமல் வெட்கம் நாணமின்றி மாடாடுகளைப் போற் பெண்களுக்குக் கிரயமாகின்றனர்' என ஒரு பாத்திரங்களுக்கு கூறுவது சிதன ஆசை கொண்ட வாலிபருக்குப் பலத்தாய்யாக விழுகின்றது.

பெண்களையும் குழந்தைகளையும் நல்ல குழலில் ஒழுக்கமும் உறுதியும் உள்ளவர்களாக வளர்ப்பது அவசியம் என்பதனை ஆசிரியர் பலவிடங்களிலே பாத்திரங்கள் மூலமும் கதைப்போக்கினாலும் சட்டிக் காட்டுவர் வளரும் சூழல் அச்ததமடைவதாலும் உறுதியின்மையாலும் ஒழுக்கச் சீர்குலைவுக்குள்ளாகும் பெண்கள், தாம் அடைகின்ற விளைவிற்கு ஆண்களை மட்டும் குற்றம் சுமத்தலாகாது என்பதனைச் சுசகமாகக் காட்டுவர் ஸ்ரீக்னி, எனினும் 'கற்பு நிலையென்று, சொல்லவந்தார், இருக்கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்' என்று பாரதியின் அஃதேயாற்றி ஆண்களுக்கும் கற்பு அவசியம் என்பர்.

சமகாலத்திலே வெளிவந்த பல நாவல்களையொத்த சமயப் பிரச்சாரப் பாங்கு ஸ்ரிக்னியின் நாவல்களில் இல்லாமற் போனது விந்தையே. சமயப் போதனைகள், மத மாற்றங்கள், கோவிற் காட்சிகள், பாத்திரங்களின் சமய நம்பிக்கைகள் போன்ற வற்றினை நூலிற் காணபது மிக அரிதாகவே உள்ளது. கடேச மதக் கிண்டலூம் எந்தளவிலும் நூலில் இல்லை. கதைத் தகவி யருக்கு இடையருத் கஷ்டங்களைக் காட்டி அவற்றினின்று இறைவன் அவர்களைக் காப்பத ணையே ஆசிரியர் காட்சிகிறார்.

ஸ்ரிக்னியின் ‘பாத்திர உருவாக்கம்’ ஒருவகையில் மரபு சார்ந்துள்ளது எவ்வளம். ‘ஞான பூரணி’ என்ற பிரதம பாத்திரம் காவியத் தலைவி யாகப் பிரீரக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் படைக்கப்பட்டு உள்ளனன். நல்லவர்களை மேலும் நல்லவராகவும், தீவர்களை மேலும் தீவர்களாகவும் வருவிக்கும் ஆரம்ப நாவல்களின் போக்கினை ஓரளவு ஞானபூரணியிலும் காணலாம். தீய பாத்திரங்களை ‘படுபாவிகள்’ என்ற கூட ஆசிரியர் தமது சொற்களால் நேரடியாகத் தாக்குவதுமுன்டு: எனினும் ‘கீர்த்தி சிங்கன்’ என்ற பாத்திரம் நல்லவனுக இருந்தாலும் தான் வாழுகின்ற சமூகத்தின் தாக்கங்கட்டு உட்பட்டு மாறுதலைப்பதை ஆசிரியர் செல்லனே காட்டியுள்ளார்.

ஆரம்பகாலத்து நாவல்களைப் போல நாவலாசிரியர் தாமே நின்று கதையினை நகர்த் திச் செல்லும் பண்பினைப் பெருமளவு ஸ்ரிக்னியிடம் காண முடியவில்லை. நாவல்லே சில இடங்களிலே ‘இச் சரிதையுடன் இவன் சம்பந்தப் பட்டவளாதலால் வாசிப்போர் இவளைப் பற்றி

அறிவுது அவசியம்’ என்று வாசகர் க்குக் கதைப்போக்கினைத் தாமாகவே நிலைவுறுத்துவதைணக்காணலாம். அனுபவத்திலே தோய்ந்த போதனைகளுடன் ஒவ்வொராகு அத்தியாயங்களையும் தொடங்குவார். கதைக்குப் புறம் பாகச் சில விடயங்கள் பற்றி ஆசிரியரே வந்து நீளமாகப் பேசுவார். எனினும் ஆசிரியரே கதையை நடாத்திச் செல்லும் முறை சிறிது குறைந்து பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் மூலம் கதையினை வளர்த்துச் செல்லும் பாங்கு ஞானபூரணி யிலே பெருமளவு வளர்ந்திருக்கின்றதனை அவதானிக்கலாம். அனுபவ சித்தமான விடயங்களை கூறுவது ஒன்று பாலும் பேச்சு வழக்கு ஒரளவு அதிகமாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. எனினும் முக்கிய பாத்திரங்கள் சுத்தமான எளிய தமிழிலே வேய பேசுகின்றனர்.

வழக்குத் தமிழ்ப் பிரயோகத்தின் சமகால நாவலாசிரியரான இடைக்காடர், திருஞானசம்பந்தர் முதலியோரிலும் பார்க்க ஸ்ரிக்னி பெரிதும் முன் சென்றுள்ளார். எளிய பாத்திரங்கள் உரையாடலில் மட்டும் பேச்கத்துமிழூக் கையாளும் நிலையினை ஸ்ரிக்னி மாற்றிவிடுகின்றார் ‘...எடி மோனே நான் ஒரு வீயனாக பறைய வந்தனன். இது ஆர் புது ஆளாய்க்கிடக்கு’ என்பது போல ஊர்ப் பேசினை நேரடியாகவே காட்டுவார்: தமது கதை கூறும் நடையிலே பரவணி, புலுடா, வளர்ப்பினி, கொய்ச்சம், கலாதி, அனுப்பல், முளாசி, விசுக்குதல் போன்ற பல வழக்குச் சொற்களைக் கையாளுகின்றார். இதே போன்ற யாழ்ப்பாணத்தில் வழி வழியாக வழங்கிவரும் பல பழமொழிகளையும் தமது நூலிற் செய்துள்ளார். ★

அத்தனகலை சாகித்திய விழாவில் உதிர்ந்த கருத்து

பூபதி

*மொழிபெயர்ப்பு பற்றி இக்கருத்தரங்கில் உரை நிகழ்த்தப் பட்டது. எமது இலக்கியங்கள் அந்றிய நாட்டு மொழிகளில் பெயர்க்கப்படுகிறது என்று மிகப் பெருமையோடு கூறிக் கொள்கிறோம். ஆனால். எமது சிங்கள இலக்கியம் எமது சகோதர மொழியான தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை எத்தனை பேர் அறிந்து வைத்துள்ளோம்? வடபகுதியில் இருந்து கடந்த 12 வருடங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'மல்லிகை' என்ற தமிழ் கலை இலக்கிய மாத இதழ் சில மாதங்களுக்கு முன்பு எமது சிங்கள எழுத்தாளர் அமரர் மார்டின் விக்கிரமசிங்கா அவர்களது அட்டைப்படத்துடன் விசேட சிறப்பிதழை வெளியிட டிருந்தது. இந்த சிறப்பான செய்தியை நம்மில் எத்தனை பேர் அறிந்துவைத்துள்ளோம்?

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சிங்களம் படித்து சிங்கள இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்கும் மகத்தான பணியை கடந்த பல வருடங்களாக இந்நாட்டில் செய்து வருகிறார்கள். இப்பணியில் ஒரு துணியளவாவது நாம் செய்துள்ளோமா? மல்லிகை இலக்கிய இதழ் ஒவ்வொரு மாதமும் ஏதாவது ஒரு மொழிபெயர்ப்புப் படைப்பை இலக்கிய உலகுக்கு அளித்து வருகிறது. அதில் சிங்கள இலக்கியத்திற்கு முதன்மை தருகிறது. அதுமட்டுமல்ல, பல சிங்களக் கலை இலக்கிய கர்த்தாக்களது படத்தை அட்டையில் போட்டு கௌரவித்து அவர்களது ஆக்கங்களையும் உள்ளே பிரசுரித்து வெளியிடுகிறது. இத்தகைய சிரிய பணி எமக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழுகிறது என்றே கூற விரும்புகிறேன். நமது சிங்கள எழுத்தாள சுட்காதரர்கள் தமிழைப் படிக்கக் கூச்சப்படுவதோகத் தெரிகிறது எனவேதான் பல நல்ல தமிழ்ப் படைப்புகளை எம்மால் அறிய முடியாதிருக்கிறது. சிங்கள எழுத்தாளர்கள் சோம்பேறித்தனத்தைக் கைவிட்டு தமிழை முயன்று படித்து தமிழ் இலக்கியங்களை சிங்கள மொழிக்கு மாற்றித்தருவதில் தமது பங்களிப்பை நல்க முன்வர வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.'

இச் சிறந்த காலத்துக்கு ஏற்ற கருத்தை நல்கியவர் வேறு யாருமல்ல..... இலங்கை கலாச்சாரப் பேரவையில் நீண்ட காலமாக இலக்கியப் பிரிவு அதிகாரியாக கடமையாற்றும் தமிழ் அபிமானி, சிறந்த பண்பாளர் திரு. கே. ஜி. அமரதாஸா அவர்கள் தான் மேற்படி உன்னதமான விஷயத்தை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வளியுறுத்தினார்.

ஐஞ்சிபதியும், அமைச்சர்களும், பெளத்தமத குருமார்களும் பல சிங்கள எழுத்தாளர்களும், மக்களும் நிரம்பியிருந்த சாகித்திய விழா மன்றத்தில் 27-11-76 சனிக்கிழமை நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் திரு. அமரதாஸா அவர்கள் மேற்படி கருத்தை மிகத் தெளிவாக அவர்கள் முன்வைத்தார்.

தீ

தமிழ் நாவலிற் கிராமம்

சி. மெளன்குரு

‘மதுகர ஜில்லாவிலே சிறு குளம் என்றெருநு கிராமம் உண்டு. அந்தக் கிராமத்தின் நடுத் தெரு வின் மத்தியில் பெரிய வீடு என்று பெயருள்ள ஒரு வீடு இருந்தது’ இப்படி ஆரம்பிக்கின்றது ஆரம்ப காலத் தமிழ் நாவலுள் ஒன்றூண் கமலாம் பாள் சரித்திரம்.

‘பாண்டிய நாட்டிலே திரு நெல்வேலி ஜில்லாவிலே சிறு குளம் என்ற ஊரில் உள்ள சுமார் இருநூறு வீடுகளில் வேளாளராலும், தீஞ்சாதிகளாலும் குடி இருக்கப்பட்ட அறுபது வீடுகளைத் தவிர மிகுதியாவும் பிராமணர் இருப்பிடங்களே’ என்று ஆரம்பிக்கின்றது ஆரம்பகாலத் தமிழ் நாவலுள் ஒன்றூண் பத்மாவதி சரித்திரம்.

இவ்வண்ணம் ஆரம்பகாலத் தமிழ் நாவல்கள் யாவும் கிராமப் புறத்தையே தமது நிலைக்களானுக்கூட கெரண்டுள்ளன. ஆரம்ப கால நாவல்கள் மட்டுமன்றித் தமிழில் வெளிவந்த நாவல்களில் அனேகமானவை கிராமப்புறத்தையே தமது பின்னணியாகக் கொண்டுள்ளன.

இயந்திர புரட்சிக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட தனிமனிதவாத வளர்ச்சியுடன் தோன்றிய இலக்கிய வடிவமே நாவல் என்பர்.

முதலாளித்துவம் உண்டாக்கி விட்ட மத்தியதர வாழ்க்கையினையும், நகரப்புறத்தையும் காட்டும் இலக்கிய வடிவமான நாவல், தமிழ் நாட்டில் கிராமத்தை அதிகமாகச் சித்தரிப்ப தற்கான காரணம் என்ன?

பிரிட்டிஷ் ரெகாதிபத்தியத் தின் வருகை இந்தியக் கிராமங்கள் தன் நிறைவாக வாழ்ந்த மையை உடைத்ததாயினும், புதிய நிலப் பிரபுக்களையும் உண்டாக்கி விட்டது. ஜேரோப் பானில், நிலப்பிரபுத்துவத்தை எதிர்த்துப் போராடிய முதலாளித்துவம், இந்தியாவில், நிலப்பிரபுத்துவத்தைப் படைத்துவதே வெளியிலிருந்து புகுத்தப்பட்ட நாகரிகமும் வெளியில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் கிராமத்தைத்தான் முதலில் தாக்கின. எவ்வேதான் கிராமம் நாவலில் இடம் பெறுவது தவிர்க்கமுடியாததாகிபது.

பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக விடுதலை இயக்கத்தைத் தலைமை தாங்கி நடத்திய காந்திஜிஸ்ட் இந்தியர் வாழ்வேண்டுமானால் இந்தியக் கிராமங்கள் வாழுவேண்டும் என்று விரும்பினார். காந்தி, ஜேரோப்பியர்களது இயந்திர நாகரிகத்திற்கு மாருக இந்தியாவின் கிராமிய நாகரிகத்தை வளப்படுத்த விரும்பி னார், ‘கிராமங்களுக்குத் திரும்

புக்கள் என்ற பிரதித்தி பெற்ற கோவூம் உருவாயிற்று. பிரிட்டிஷாருக்கு எதிரான பேரரில் கிராமப் புனருத்தாரணம் முக்கியத்துவம் பெற்றமையினால் நமிழ் நாவலில் கிராமம் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

இதனைவிடத், தமிழ் நாவலாசிரியர்களில் அதிகமானேர் கிராமப்புறம் தொடர்ச்சி சேர்ந்தவர்களே. புதிதாக வந்த ஆங்கிலக் கல்வியின் பாதிப்பினால் இவர்கள் நகரப்புற நாகரிகத்தினை நேருக்குநர் சந்தித்தபோதும், இவர்களின் அனுபவங்களும் என்னங்களும் கிராமத்தையே குழாதிருந்தன: சென்னைக்கு வந்தபோதும் ஜாவகிராமனின் மணம் தஞ்சாவூரையே நினைத்தது. கணேசனவினங்கத்தின் உள்ளம் யாழ் ப்பாண த்தையே நாடியது:

நாட்டுப் பண்பாட்டியற் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி கையும் கிராம நாவல்களின் பெருக்கத்திற்கு ஒரு காரணமாகக் காரணம். வெறுமனை நாட்டுப் பாடலை மாத்திரம் ஆராயும் ஆராய்வினின்றும் மாறி, நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை கையும் பார்க்கும் சமுதாய இயலாக நாட்டுப் பண்பாட்டியல் மாறியமையினால், கிராமங்கள் பற்றிய ஆய்வும் உண்டாயின: இதனால் கிராமங்கள் பற்றிய நாவல்களும் உண்டாயின.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு அரசியல் அரங்கில், கிராமங்கள் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றன. கீழ்க்கத்தைய நாடுகளில் நகரப்புறத் தொழிலாளர்கள் மாத்திரமன்றி கிராமப்புற விவசாயிகளின் பங்கும், அரசியல், பொருளாதார மாற்றத்திற்கு அவசியம் என்று கணக்கிலெல்லாக்கப்பட்டது. கிராமத்திலிருந்தே, புரட்சி உருவாகி

நகரப்புறங்களுக்குச் செல்கின்றது என்று புதிய தத்துவங்கள் உருவாகின.

இவ்வாறு பல்வேறுகாரர்களங்களினால் தவிர்க்க முடியாதபடி தமிழ் நாவலில் கிராமம் இடம் பெறுவது, அவசியமாகி விட்டது.

இயந்திரப் புரட்சி ஓய் 'நாவல்' என்ற இலக்கிய வடிவத்தை உலகுக்கு அளித்தது. நிலமானிய அமைப்பினின்றும் சமூகத்தை, முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு மாற்றியது இல்லியந்திரப் புரட்சியோம். இயந்திரப் புரட்சி கருவினி லேயே 'மாற்றம்' என்பதைக் கொண்டிருந்தது. புரட்சியின் இலக்கிய வடிவமான 'மாற்றம்' என்பதைத் தான்னுள் அடக்கியிருந்தது. எனவே நிலமானிய அமைப்பிலிருந்த கிராமங்களைப் பற்றித் தமிழ் நாவல்கள் கூறியபோதும் கிராமத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விரும்பியோ விரும்பாமலோ கூறவேண்டிய அவசியம் நாவல்களுக்கு ஏற்பட்டது. சுருங்கச் சொன்னால் கிராமிய நாவல்களில் கிராமப் பிறழ்வே கூறப்பட்டது.

முதல் தமிழ் நாவலாகக் கருதப்படும் கமலாம்பாள் சரித் திரத்தில் 75 ஆண்டுகட்டு முன் னர் தமிழ் நாட்டின் ஒரு கிராமத்தில் வாழ்ந்த நிலவுடைமையாளர்களான அந்தணர் குடும்பம் ஒன்று பிரிட்டிஷார் வருகையினால் ஏற்பட்ட புதிய பொருளாதார உறவுகளினால் எவ்வாறு சிதைகின்றது அல்லது எவ்வாறு மாறுகின்றது என்பதே கூறப்படுகின்றது. கந்தாராமசாமியின் ஒரு புளிய மரத்தின் கடை தெறுப்பிபா யேசுதாசனின் 'புத்தம் வீடு' ஆகிய நாவல்களில் இதுகிராமப் பிறழ்

வினைத் துல்வியமாகக் காணலாம்.

பல்வேறு காரணங்களினால் தவிர்க்க முடியாதபடி தமிழ் நாவலில் கிராமம் இடம் பெற றமையும், கிராமம் இடம் பெற்றபோதும் கிராமப் பிற்ற வைச் சித்தரிப்பதே அந்நாவல் களின் அடியான நோக்கம் என பதையும் மேலே பார்த்தோம்.

இவ்வண்ணம் கிராமத்தையும், கிராமிய மக்களையும், கிராமப் பிற்றவையும் சித்தரித்தபோதும் அவற்றைக் கூறும் வகையிலும், முறையிலும் தமிழ் நாவலாசிரியர்கள் வேறுபடுகின்னர். இதற்கான காரணம் என்ன?

இதற்கான காரணம் அவர்களை இயக்கிய தத்துவமும் அவர்கள் சார்ந்திருந்த அரசியலும் என்று கூறலாம். புதிய பொருளாதார உறவுகளும், நாகரிக வளர்ச்சியும் ஏற்படுத்திய மலைப்பிள்ளையும், பழமையின் அழிவினாலும் மனம் தளர்ந்து தம் பழமையையும், அதன் சிறப்பையும் என்னிப் பின்னேக்கினர் சில நாவலாசிரியர்கள். இவர்களின் நாவல்களிலே கிராமம் அதிரமியமுடையதாகவும் பூலோக சொர்க்கமாகவும் கிடைத்து:

இன்னேரு வகையினர் காந்தியின், கிராமங்களுக்குத் திரும்புங்கள் என்ற கோவூத்தால் கவரப்பட்டு கிராமத்தின் அழுகையும், செழிப்பையும் அங்கு நடந்த வாழ்க்கையையும் அதன் முரண்பாடுகளையும் சித்தரித்தனர்.

இன்னேரு வகையினர் நாவல் இலக்கியம் கொணர்ந்த யதார்த்த நோக்குடன் கிராமத்தை அணுகினர். கிராமத்தில் நடப்பதை அப்படியே, தம் நாவல்களில் கொணர்ந்தனர். இன்னூம் சிலர் நாட்டுப் பண-

பாட்டியல் வளர்ச்சி காரணமாக கிராமத்தைச் சமூக இயல் ஆய்வுடன் அணுகினர்: இவர்கள் நாவல்களில் கிராமியம் அப்படியே வெளிக்கொணரப்பட்டது:

இவர்களில் மிக அதிகமானேர் கிராமத்தின் உயர்தட்டு மக்களையும், அவர்களினடையே புதிய பொருளாதார உறவுகள் ஏற்படுத்திய மாற்றத்தையுமே தம் நாவலில் வெளிக்கொணர இன்னேரு பிரிவினர் கிராமத்தில் உரிமை மறுக்கப்பட்டு மக்களையும் அவர்களின் நியாயமான போராட்டங்களையும் தம் நாவலில் கொணர்ந்தார்கள்: இரண்டாம் உலக மகாயுதத்தில் பின் அரசியக் மாற்றத்தில் கிராமங்களின் முக்கியத்துவம் பற்றிய சித்தாந்தம் இவர்களையிக்கியது.

இவற்றைச் சுற்று விரிவாகப் பார்ப்போம்: முதற் பிரிவினர் புதிய மாற்றத்திற்கு முகம் கொடுக்க அஞ்சிக் கிராமத்தின் அழிகில் எதிர்கால வளர்ச்சியை மறந்தவர்கள் என்று கூறினாலே நாவலாசிரியர்களான கல்கி, நா. பார்த்தசாரதி, அகிலன் ஆகியோரின் நாவல்களில் இப்பண்பினைக் காணலாம். இவர்களுக்குச் சிறப்பான உதாரணம் கல்கி. கல்கியின் தியாக்யுமி, அலை ஒசை போன்ற நாவல்களில் கிராமங்கள் உள்ளதமான வையாக, நகர வாழ்க்கையை விட மேம்பட்டனவாகச் சித்தரிக்கப் படுகின்றன: கிராமங்களின் முரண்பாடுகள் சித்தரிக்கப் படுவதை விட கிராமங்களின் நல்ல தன்மைதான் இவர்கள் நாவல்களில் மேலோங்கின:

‘கிராமங்களுக்குத் திரும்புங்கள்’ என்ற காந்தியடிகளின் கோவூத்தால் கவரப்பட்டவரே கள்கி. கல்கி கிராமத்தை மனோரதிகமாகச் சித்தரித்தார் உ

அதே சமயம் காந்தியடிகளின் கோவுத்தை நாவலி ஸ்டெ வளி க் கொணர்ந்தவர்கள் சன்முகசுந்தரம், வேங்கட்ரமணி, சங்கரராம் ஆகியோரே. சங்கரராமின் மன்னுசையும், சன்முகசுந்தரத்தின் நாகம் மானும் இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும். மன்னு சை திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வீரமங்கலம் என்ற கிராமத்தையும், நாகம்மாள் கொங்கு நாட்டில் உள்ள சிவியர் பாளையம் என்ற கிராமத்தையும் பின்னணியாகக் கொண்டவை.

மன்னுசை பழைய தமிழ் நாட்டுக் கிராமம் ஒன்றின் வரலாறுகும். சமூகத்துடன் தான் கொண்டிருந்த மன்னுசையுடன் போராடி உயிர் நீத்த உழவுள் வேங்கடாசலத்தின் வீர, திரவாழ்வைச் சித்தரிக்கும் காவியம். இது நாகம்மாள் கூட்டுக் குடும்பத்தின் தவிர்க்க முடியாத பிரிவினையை மையமாகக் கொண்டது. பிரிட்டிஷார் தம் நிலத்தைப் பிடித்தாண்டபோது தம் மன்னீது உரிமை பாராட்டிக் கிளர்ந்தெழுந்த பாரத மக்களையும், பிரிவினை கூடாது என்று ஒற்றுமைப்பட்ட தேசிய உணர்வையும், பின்னிறுத்திப் பார்த்தால் இந்நாவல்களின் தத்துவமும் அரசியலும் தெளிவாகும்.

நாவல் இக்கியம் கொணர்ந்த யதார்த்த நோக்குடன் கிராமத்தை அனுகினர் சிலர் என்று முன்னரேயே குறிப்பிட்டேன். இவர்களுக்குச் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழும் நாவலாசிரியர்கள் தி. ஜான்கிராமன், சன்முகசுந்தரம், சி. சு. செல்லப்பா ஆகியோராவர். ஜான்கிராமனின் நாவல்களை இதற்குச் சிறப்பான உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம். மோசு மூன், மலர் மஞ்சம், உயிர்த் தேன் ஆகிய இவரது நாவல்

கள் தஞ்சாவூரிக் கிராமப் பின்னணியில் உருவானவை. இருபதாம் நூற்றுண்டின் திருப்பதி தில் நலை தொழில் முறைகளின் தாக்கத்தினால் பெரிதும் ஸ்தம்பித்து நின்ற நிலவுடமைச் சமுதாயம் இந்நாவல்களில் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. வேறு எந்தக் காலங்களையும் வீடு இக்காவல்தில்தான் இதன் பத்தாம் பசுவித்தனம், வரட்டுக் கௌரவம், போலித்தனம் போன்றவை தம்மையெப்பரிதாபகரமாக வெளிப்படுத்தின. புதிய சமூக உறவுகளும், பழைய உறவுகளும் மோதி கொண்டன. கிராமத்தில் ஏற்பட்ட இம்முறண்பாடுகளை உயர்தரத்துக் குடும்பங்களை மையமாக வைத்து யதார்த்த சித்திரமாக்குகிறார்தி. ஜான்கிராமன். சமுத்துநாவலாசிரியர்களான எஸ். பொ. வீன் சடங்கு, வ. அ. இராசரத்தினத்தின் கொழு கொம்பு, பாலமனேகரனின் நிலக்கிளி ஆகிய நாவல்களிலும் இப்பண்பினைக் காணலாம்.

நாட்டுப் பண்பாட்டியல் அறிவியல் வளர்ச்சி காரணமாகக் கிராமத்தைச் சமுதாய வியல் நோக்குடன் அனுகும் முறை ஏற்பட்டது என்று முன்னரேயே கூறினேன். நீல பத்மநாதனின் தலை முறைகள், ராஜம் கிருஷ்ணனின் குறிஞ்சித் தேன் என்பன இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். தலைமுறைகள் கொங்கு நாட்டின் இரணியில் வாழ்க்கை பற்றியது. இந்நாவலில், நாவலாசிரியர்' ஒரு சமூகத்தின் நாட்துதுடிப்புகள், பூர்விக வரலாற்று விளக்கங்கள் ஆசார அனுஷ்டானங்கள், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், விழாக்கள் விளையாட்டுக்கள் பாடல்கள், பழமொழிகள், கொச்சை வார்த்தகள் யாவற்றையும் கதைக்குப் பக்கப்பவமாகப் பயன்படுத்து

கின்றூர். குறிஞ்சித்தேன். நீல கிரியில் வாழும் படகர் இன்த தின் வாழ்வைக் கூறுவது. படகர்களின் பழைய வரலாறு, அவர்கள் வசிக்கும் கிராமங்கள் செய்யும் தொழில், நம்பிக்கை, பழக்கவழக்கம் அனைத்தும் குறிஞ்சித்தேவில் வெளிப்படுத் தப்படுகின்றன. இங்ஙனம் தலைமுறைகள், குறிஞ்சித்தேன் இரண்டும் செய்திக் கருவுலமாக, கிராமிய வரலாற்று ரடாகவுள்ளன. கிராமத்தை நாவலில் இங்ஙனம் சித்தரிக்கப் பின்னணியாக இருந்து இயக்கியது நாட்டுப் பண்பாட்டியல் ஆராய்வே. ஈழத்தில் எஸ். பொ. வின் சடங்கத்தும் பாலமனோகரனின் நிலக்கிளியையும் டா. னி. ய. வின் போராளிகள் காத்திருக்கின்றகளையும் இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட நாவலாசிரியர்கள் தம் நாவல்களில் பெரும்பாலும் மாறிவரும் கிராமத்தையே காட்டினார்கள். கிராமத்தின் உயர் குடும்பங்களில் நடைபெறும் மாற்றத்தினைக் காட்டுவதன் மூலமே மாற்றத்தினை வெளிப்படுத்த இவர்கள் முயன்றனர்.

எனினும் 2-ம் உரை மகா யுத்தத்தின் பின் ஏற்பட்ட கிராமங்கள் பற்றிய புதிய சித்தரந்தம், கிராமங்களில் வாழும் வர்க்கங்கள் பற்றிய ஆய்வு கிராமத்தை இன்னொரு நோக்கிலே காட்டும் பண்பினை ஏற்படுத்தியது. இவர்கள் கிராமத்தில் காட்டாத விடப்பட்ட ரோமத்தின் இன்னொரு பக்கத்து மக்களை இவர்களின் நாவல் காட்டியது. டி. செல்வராஜன் மலரும் சுருகும், சின்னப்பாரதி பின் 'தாகம்' என்பன இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களா

கும். தஞ்சாவூரின் பிராமணக் குடும்பத்தில் நடந்த மாற்றங்களை தீ. ஜான் கிராமனின் நாவல்கள் சித்தரிக்க, சின்னப்பபாரதியின் தாகத்தில் தஞ்சாவூரில் காலம் காலமாக உரிமை மறுக்கப்பட்டு நாயினும் கீழாய்மதிக்கப்பட்ட சேரி மக்களின் வாழ்வும், அவர்களின் போராட்ட உணர்வும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

ஆழத்தின் பங்களிப்பு இத்தறையில் அதிகம் என்று குறிப்பிடலாம்: கணேசலிங்கத்தின் நீண்ட பயணம், மன னுமக்கஞம், டானியலின் பஞ்சமர், பெண்டிக் பாலளின் சொந்தக்காரன் ஆகிய நாவல்கள் கிராமப்புறத்து அடிமட்ட வாழ்க்கையினையும், கிராமத்தில் நீகழும் வர்க்கப் போரையும் சித்தரிப்பன.

ஆரம்ப கால நாவல்களில் தூயமையான, புனிதமான, மகிழ்வு தரும் இடமாகக் கிராமம் கற்பிதம் செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் வந்த நாவல்களில் கிராமம் யதார்த்த பூரவமாகப் படம் பிழிக்கப்பட்டு அங்கிருந்த நன்மையும் தீமையும் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. அதற்குப் பின்னர் தோன்றிய நாவல்களில் கிராமத்தின் பண்பாடு பழக்க வழக்கம் அனைத்தும் சமூதாயியல் நோக்கில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. அதன்தொடர்ச்சியாகச் சமீபகால நாவல்களில் கிராமத்தில் வாழும் மக்களின் வர்க்க வேறுபாடுகள் காட்டப்பட்டு நகச்கப்பட்ட கிராமிய மக்களின் குரல்கள் நாவல்களில் ஒவிக்கின்றன. ஒரு நூற்றுக்குக்காலமாகத் தமிழ் நாட்டுக் கிராமங்கள் என்ன என்ன வகையில் மாற்றமடைந்தன என்பதை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. இது வேறுக ஆராயப்பட வேண்டியதொன்று; ☆

இப்படியான அனுபவத்திற்கு
என்றாலும் நாம் விளக்கம்
கூறலாமா?

Wilma Yeo

அப்பாலிருந்து ஒரு செய்தி

தமிழில்
செல்வி ஜெயந்தி வாமதேவன்

அது ஒரு எதிர்பாராத சந்திப்பு — மிகவும் வினாக்களை தீட்டிய கூட. அந்த மதிய வேளையில் இந்தியானில் நடைபெற்ற அந்தச் சம்பவம் நம்ப முடியாதது. ஆனால் — முற்றிலும் உண்மை.

இச்சம்பவத்தில் தொடர்புள்ள மற்ற நபர் இதற்கு அத்தாட்சி.

புருமிங்டனில் உள்ள இந்தியானு சர்வகலாசாலையில் வருடந்தோறும் நடைபெறும் எழுத்தாளர் மகாநாட்டிற்கு சகையுத்தாளர்களுடன் சென்றிருந்தேன். எட்டு நாட்களுக்கு எனது கணவனையும் 15 வயது நிரம்பிய இரட்டைப் பெண்களையும் தனியே வீட்டு நடத்த விட்டு விட்டுப் போவதை நினைக்க எனக்குப் பயமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் அவர்களே ஓர் ‘அம்மா வழியில் இல்லாமல்’ தாம் தனியே வீட்டை நிர்வகிப்பதற்குக் கிடைத்த இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறி என்னை வழியனுப்பி வைத்தார்கள்:

வெளியேறும்போது தோன்றிய மனக்கிலேசத்தை—வீட்டை

தனி யே பொறுப்பற்றவர்கள் கையில் கொடுத்துவிட்டு வெளி யேறுவதனால் ஏற்படும் ஏக்கம் எனத் தீர்மானித்தேன்,

125 எழுத்தாளர்கள் தங்குவதற்கு அறைகளும் மகாநாடு நடைபெறுவதற்கு சகல வசதிகள் கொண் — இந்தியானு நினைவுமன்றபத்தில் தங்கினோம். அங்கு கூடியிருந்த அணைவரும் முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அவர்களனு எழுத்தின் திறமை காரணமாக அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். பின்பு இவர்கள் எழுத்தாளர் சபைத் தலைவர்களுடன் அரை மணி நேரம் தனித்தனியே பேட்டி காணலாம்.

இத்தலைவர்கள் அநேகமாக உலகப் புகழ்பெற்ற, நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற எழுத்தாளர்களாதலால் பேட்டியை நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆவலுடன் எதிர் நோக்கியிருந்தோம்.

மேற்பார்வைக்கு நான் அனுப்பியிருந்தது சமூக நாவல். எனது கன்னிப் படைப்பு. எனவே அப் பெரும் பெண் எழுத்தாளருடன் எனது முதல் சந்திப்பை — அவரது அபிப்பிராயத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த

திருந்தேன்: எனது சந்திப்பு 3-வது மாடியிலுள்ள அவரது அறையில் மாலை 5 மணிக்கு என நீரணயிக்கப் பட்டிருந்தது. மிகவும் அதைரியமாக இருந்த தால் பிரதான அறைக்குச் சென்று அங்கே எனது சகாக்க ஞடன் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருக்காமா என்று போனே. அங்கே அறிமுகமா னவர்கள் ஒருவரும் இல்லையாத லால் இன்னென்று எழுத்தாளியுடன் நானே என்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டு 5 மணிக்கு 5 நிமிடம் வரை பேசிக் கொண்டிருந்தேன்.

சரியான அறையைக் கண்டு பிடித்து அறைக்கதவை மெது வாகத் தட்டினேன். ஒரு பெரிய எழுத்தாளரைச் சந்திக்கப் போகிறேன் என்ற ஆவல் ஒரு புறம், எனது எழுத்தைப் பற்றி என்ன சொல்வாரோ என்ற பயம் ஒரு புறம் என்னை ஆட்டிப் படைத்தன;

நான் தட்டும்வரை காத்தி ருந்தது போல் கதவு உடனே திறக்கப்பட்டது. என்னை நான் அறிமுகப்படுத்திய போது யிக் கும் கவலைக் குள்ளாயிருப்பவரைப் போல் அவரது முகம் வாட்டமும், கலவரமும் கொண்டிருப்பதை அவதானித்தேன்.

'நேரத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள்' எனக் கூறி என்னை அமருமாறு சைகை காட்டினார். நான் எவ்வளவுக் கெவளவு அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தேனே அதே அளவு அவரும் அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டிருப்பது போல் தோன்றியதுடே எதிலிருந்தோ தப்பி ஒட்ட எத்தனிப்பவர் போல் அங்குமிங்குமாக நடந்த அவர் மேசை அருகே சென்று எனது கதையை எடுத்தார். பின் நெருப்பைத் தொட்டது போல் சட்டென

அதை மீண்டும் மேசை மேல் போட்டார்.

'உங்களுக்கு என்ன சொல் வabetன்றே எனக்குத் தெரிய வில்லை' அவரது வார்த்தைகள் என்னை கலக்கத்திற்குள்ளாக்கி யது. எனது எதிர்பார்ப்புகள், என் குழந்தையை, நான் இவ் வளவு கண்டப்பட்டு பெற்றெடுத்த முதல் குழந்தையைப் பற்றி நான் கட்டிய கோட்டை கள் தரைமட்டமாயின. ஒரு நமட்டுச் சிரிப்புடன் 'அவ்வளவு கூடாதென்றால் அதை நான் எடுத்துக்கொண்டு வேறு.....'

'அதுவல்ல' அவர் இடை மறித்தார்.

'உங்களுடன் பேசவது கடி எனாக இருக்கிறது' ஓரடி பின்வாங்கி 'அடுத்தமுறை பார்ப் போம்' என்றார். முகம் வெளுத்திருந்தது. சிரிப்புக்கூட மிகக் கண்டப்பட்டு வரவழைக்கப்பட்டது போல் தோன்றியது.

எதாவது சுகயீனமாக இருக்கும் என நினைத்துக்கொண்டேன்'

'எனக்குத் தெரியவில்லை, மிகவும் மெதுவான குரவில் 'உங்களுக்கு என்ன சொல்வதென்றே எனக்குத் தெரிய வில்லை' என்றார்,

எனது எழுத்தாகத்தானிருக்க வேண்டும். ஆனால் அது அவ்வளவு கீழ்த்தரமானது அல்ல என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எனக்கு மூன்பு இத் தலைவியை சந்தித்த எனது சகாவின் கதையைப் பற்றி இவர் மிகவும் காரசாரமாக அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருந்தாலும் இப்படி நடைபெற்றதாக எனது சகா கூறவில்லை.

'பரவாயில்லை வேறு இடங்களில் எனது கதைகள் ஏற்கப்படவில்லை. இதை நான்—'

கொழும்பில் 'மல்லிகை'
ஆசிரியராச் சந்திக்கும் முகவரி

ஓவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர் கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137. மஸிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ சதிரே சன் வீதி. தொலைபேசி: 20712 விரும்பியவர்கள் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

'தயவு செய்து இன்னேரு முறை என்னை வந்து சந்தியுங்கள்' மீண்டும் என்னை இடை மறித்தார்.

'தாராளமாக' கனக்கும் இதயத்துடன் அவரது அறையை விட்டு வெளியேறினேன். இரண்டாவது மாடியிலிருந்த அறைக்குச் செல்ல படிக்கில் இறங்கும் போது இந்தச் சந்திப்பை எப்படி என் சகார்க்குஞ்கு விளக்குவது என்று வேதணிப்பட்டுக்கொண்டு அறை வாயிலை அடைந்தேன். என் கையில் நிறைந்திருந்த புத்தகங்கள், குறிப்புகளைக் கீழே வைத்துவிட்டு என் பெரிய கைப்பையை வைத்து மண்டியிட்டிப்படி அறைத் துறப்பைத் தேடினேன்:

யாரோ படிசில் இறங்கி வரும் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். அதே பெண்மணி சிறிது நேரத்திற்கு முன் என் ணைக் கலக்கத்திற்குள்ளாக்கிய வர், நான் மண்டியிட்டிருப்பதைப் பார்த்து திகைத்தவர் போல் 'அப்போ நிங்கள் தான் நானில்லை' என்று கூறியிட்டி மிக வேகமாக அடுத்த படிவழியே இறங்கினார்.

அன்று இரவு உணவு எடுக்க நான் கீழே போகவில்லை, இரவு

போசனத்தின் பின் எழுத்தாளர் கூட்டம் ஒன்று! நடைபெறுவதாக இருந்தது. நடந்த சம்பவத்தை எப்படி மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவேண்டும் என்று யோசித்துக் கொண்டு கூட்டம் நடைபெறும் மண்டபத்தினுள் சென்றேன்.

கூட்டம் ஆரம்பமாகி சில நிமிடங்களே ஆகியிருக்கும் யாரோ என் தோளில் மெதுவாக கையை வைத்ததார்கள். திரும்பிப் பார்த்தபோது என்சக எழுத்தாளன் நின்றிருப்பதைக் கண்டேன். கையைப் பிடித்து மெதுவாக மண்டபத்திற்கு வெளியே என்னை அழைத்துச் சென்றுர்.

அங்கே என் நெருங்கிய நண்பர்கள் காத்திருந்தார்கள். அவர்களது முகபாவத்திலிருந்து ஏதோ துண்பகரமான நிகழ்ச்சி நடந்துள்ளதை ஊகித்தேன்.

மெதுவாக என் கணவன் விமான விபத்தில் உயிர் துறந்ததாகக் கூறினார்கள்.

'விமான விபத்து?' அவர் அலுவலகத்தில்லவா இருந்திருக்க வேண்டும். எதிர்பாராத ஏதோ வேலை விஷயமாக டெக்ஸாஸிற்கு கொம்பனி விமானத்தில் சென்றபோது விபத்திற்குள்ளாகி அவர் மட்டுமே உயிர் துறந்திருந்தார்.

விபத்து நடந்தது மாலை 5 மணிக்கு.

அடுத்து நடந்தவை இக்கதையில் அவசியமற்றவை. என்னுமுத்தை சில காலமாகக் கவனிக்கவேணில்லை. விபத்து நடந்து 2 மாதமிருக்கும். ஒரு கழதம் எனக்கு வந்தது. அவ் எழுத்தாளர் — அதே பெண்மணி தன் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து மேலும் தொடர்ந்தார்,

*இந்தியானுள்ளில் நடை பெற்ற மகாநாட்டில் அன்று என்ன நிகழ்ந்தது என்று உங்களுக்கு சூறவிரும்புகிறேன். அறைக்குள் நீங்கள் நுழைந்த போது ஏதோ பயங்கரமான சம்பவம் நடைபெறப் போவதாக என் உள் மனம் கூறியது. வினாடிக்கு வினாடி அவ்வணர்வு அதிகரித்தது. அதை அடக்கவும் முடியவில்லை. அதை விழுங்கி விட்டு உங்களுடன் பேசவும் முடியவில்லை. இவ்வணர்வு என் வாழ்வில் முன் ஒருமுறை ஏற்பட்டது. பல வருடங்களுக்கு முன்பு கடல் விபத்தொன்றில் என் கணவன் உயிரிழந்தபோது இவ்வணர்வு ஏற்பட்டது. அறைக்குள் நீங்கள் நுழைந்த போது ஏற்பட்ட அவ்வணர்வு உங்களுக்கு ஏற்படப் போகும் துண்பகரமான நிகழ்ச்சியையா அல்லது எனக்கு ஏற்படப் போகும் நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கிறதா என்று என்னால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

என் குடும்பத்தில் எவருக்காவது அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்ற எண்ணம் என்னை நிலைகுலையச் செய்தது. எனக்கு ஏதாவது செய்தி வந்திருக்குமோ என்பதை அறிய கீழே இறங்கிய போது நீங்கள் அறைக்கத் தின் முன்னால் மண்டியிட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். அப்போது எனக்கு ஏற்பட்ட

அந்த உள்ளுணர்வு — உங்களிற் காக என்பதை அறிந்து கொண்டேன். தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டபோது என் விட்டில் ஒருவருக்கும் அபாயம் இல்லை என்பதை அறிந்து நிமிடத் தொடர்ந்தேன். உங்கள் கணவனுக்கு ஏற்பட்ட விபத்தை அறிந்த போது சம்பவத்தை விளக்க வேண்டும் எனத் தோன்றிற்று’

அப்பெண்ணிற்கு நான் பதில் எழுதவில்லை. ‘என்ன இருக்கிறது எழுதுவதற்கு?’

10 வருடங்களுக்கு முன் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியாயினும் இன்னும் அப்பெண்ணின் பயந்த முகம், எதையோ விளக்க முயன்று விளக்க வார்த்தையின்றி தவித்த தோற்றம், இன்னும் என் கண்முன்னே தெரிகிறது.

எம்மை ஒன்று சேர்த்த அந்தக் கதை பிரபலமான புத்தகம் ஒன்றில் பிரசரமாகிவிட்டது. *

மறுமணம் செய்துருகாண்டு என் கணவனுடன் நான் சந்தோஷமாக இருக்கிறேன். திடை இறப்பினால் ஏற்பட்ட வேதனையை, ஏக்கத்தின் கூரிய பறகளை காலம் மந்தமாக்கியுள்ளது. ஆனால் இறப்பிற்கு முன்னர் ஏற்படும் இந்த உள்ளுணர்விற்கு விளக்கத்தை அந்தக் காலம் தரவில்லையே. *

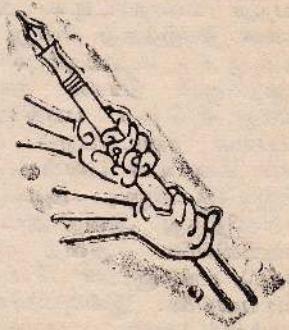
எமது பாராட்டுக்கள்

சாகித்திய மண்டலத்தின் இவ்வாண்டுப் பரிசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களான திருவாளர்கள் ‘செங்கை ஆழியான்’, முருக பூதி, சாந்தன, நா. முத்தையா, த. கண்முகசந்தரம் ஆகியோரை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

தூண்டில்.....

டோமினிக் ஜீவ ட

★ மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் சமத்துவமும் இலட்சியமும் பேசும் சில மேட்டுக் குடியினர் தங்களது வாழ்க்கையில் மட்டும் இவற்றைக் கைக்கொள்ளாது மற்றவர்களை ஏமாற்றுகின்றனரே, இதுபற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

கரவெட்டி.

கிளி

இது கூட ஒருவகை உயர்குலச் சோஷலிஸம்! மக்கள் விழிப்படைந்து வருகின்றனர்: இவர்களது இரட்டைவாழ்க்கை கிளித்தட்டு விளையாட்டு. இது இனிமேலும் செல்லுபடியாகாது என்பது தின்னனம்.

★ அகிலன் அவர்களைப் பாராட்டி எழுதியிருந்தீர்களே; அப்படியானால் அவரது சிருஷ்டிகளைப் பற்றியும் உங்களது கருத்து பாராட்டுக்கள் தான்?

மாணிப்பாய்டு த. தவயோகம்

ஒருவரைப் பாராட்ட வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டுவது என்பது தேவையான மனி தப் பண்பு. அப்படியொரு சந்

தர்ப்பம் அகிலனுக்கு ஏற்பட்ட போது பாராட்டினேன். அதே சமயம் அவரது படைப்புக்கள் பற்றி எனக்கு நிதானமான சில கருத்துக்கள் உண்டு. அதைச் சந்தர்ப்பம் வரும்போது தெரிவிக்கின்றேன். பாராட்டை இலக்கி யத் தகைமையாக நினைத்து நீங்கள் மனம் குழம்புகின்றீர்கள்: அது தவறு:

★ நீங்கள் கடந்த இதழில் எழுதிய ‘ஜய ஜய சங்கர’ விமரிசனமல்லாத சில கருத்துக்களைப் படித்தேன். இனம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு நீங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன பல தகவல்கள் உண்மையிலேயே தெரியாதவை. இப்படியான பல தகவல்கள் எமக்குக் கிடைக்க நீங்கள் அடிக்கடி எழுத வேண்டும். அத்துடன் மூல நூலான ஜெயகாந்தனின் ஜய ஜய சங்கர எங்கே கிடைக்கும் என்பதையும் சொல்ல வேண்டும்.

உடுவில். ராஜ் கருணாகரன்

நான் அடிக்கடி இப்படி நீண்ட கட்டுரைகளை எழுதுவ

தால் பக்கப் பிரச்சினை ஏற்படும். அதைத் தவிர்க்கவே நான் எழுதுவதைக் குறைக்க முயல்கின்றேன். இலக்கியத் தேடுதல் முயற்சியும் ஆர்வமும் உண்டானால் நீங்களே புத்தகங்களைத் தேடிப் படிக்கலாம். அது உங்களது ஆர்வத்தைப் பொறுத்தது.

★ சீனைக்கு ரஷ்யா கட்டம் கட்டமாக அழைப்புவிடுத்து நேசக் கரம் நிட்டிப் பேச முறப்பட்ட போதும் சின அதை அவட்சியம் செய்கின்றதே ஏன்?

என். பாலச்சந்திரன் உரும்பராய்.

அப்படியான அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி இருந்து வந்தது. இன்று நிலைமை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆரோக்கியமான நல்ல நிலைக்கு மாறி வருகின்றது. உடன் சமுகமான நிலைதோன்றிவிடும் என நான் நம்பவில்லை. ஆனால் தோன்றக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன. நிச்சயமாக நம்புக்கள். இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் ரஷ்ய சீன நட்புறவில் நல்ல சூழ்நிலை தோன்றிவிடும். சில அதி தீவிர உணர்ச்சி வெறி பிழித்த சிலர் இந்த நட்புறவுக்குப் பின்னர் எந்த முகத்துடன் நடமாடப் போகின்றனர் என்றே நான் யோசிக்கின்றேன். — எதற்கும் பொறுத்திருப்போமே!

★ தலைசிறந்தவை எனத் தாங்கள் கருதும் தமிழ் நாவல்கள் எவை?

சா. தட்சானமூர்த்தி துறைநீலாவனை.

ஜானகிராமனின் மோக முளி நீல. பத்மநாபனின் பள்ளிகொண்டப்புரம், சுந்தர-ராமசாமியின் ஒரு புளியரத்தின் கதை டி. சௌல்வராஜின் தேவீர் கணேச

விங்கனின் நீண்ட பயணம் மாதவனின் மணலும் புணலும் க. நா. சுவின் ஒரு நாள் ரகுநாதனின் பஞ்சம் படியும்

★ உங்களது மனசைத்தொட்ட கருத்து அல்லது பேட்டி அல்லது சம்பவம் என்ன?

பசரை. கே: தயார்ண்

சென்ற ஆண்டு சிறந்த சினி மாப் படத்திற்காக ஜனதீபதி பரிசைப் பெற்றுக் கொண்ட கன்னடப் படமான சோமனதுடு என்ற சினிமாப் படத்தின் இயக்குநரான வி. பி. கரந்த் என்பவர் விகடனுக்கு அளித்த பேட்டியில் ஒரு தகவல் சொன்னார்: இப்படியான உணர்ச்சிகள் வரமான சமூக உணர்வை நீங்கள் எங்கிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்கள் எனக் கேள்வி கேட்கப்பட்ட பொழுது, நானே அந்தச் சோமன் சமூகத்தில் பிறந்தவன் தான். எனவே அதை அநுபவ பூர்வமாகச் சிறுவயதில் இருந்தே அநுபவி த்து வளர்ந்தவன்; அதையே கலையாக்கிக் காட்டி என்ன என்கின்றார். என மனதைத் தொட்டது இதுதான். அவர் பிறந்த சமூகம் கன்னடத்தில் ஒரு ஹரிஜனச் சமூகம். இதைத் துணிந்து சொன்ன அவரது மன நேரமை என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. உயர் சாதி அகம்பாவத்தின் சின்னமாகச் சாதியைச் சொல்லி வெருட்டுவது எத்தகைய இழிவோ அது தகைய இழிவு தான் பிறந்த தாழ்த்தப்பட்ட சாதியை மறைப்பதுமாகும்.

★ மல்லிகையை இன்னும் ஜனரஞ்சகமாக்கினால் என்ன? மானிப்பாய். ச. பாஸ்ரீதரன்

ஒரு நோக்கத்துக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டதே மல்லிகை இதழ். ஜனரஞ்சகம் தேவையானவர்கள் வேறு இதழ்களைப் படிக்க

லாம்; அதற்கு மல்லிகை தேவை யில்லை. தரமான இலக்கிய ரசிப் புக்கு நாங்கள் கொஞ்சம் சிரமப் படத்தான் வேண்டும். அப்படித் தேடித் தடவிப் படிக்கும் இலக்கிய ரலிகர்கள் வளர்ந்து வருகின்றனர். இவர்களை இழக்காமல் இருப்பதும் இவர்களது ரஸ்ஸையை வளர்த்தெடுப்பதுமே நமது இப்போதைய தேவையாகும்.

★ உங்களை இலக்கியக் கூட்டங்களுக்குக் கூப்பிட்டால் வந்து கலந்து கொள்வீர்களா?

பண்டாரவல்ளோ. ம. தேவராஜன்

'பேசிக்கெட்டவன் தமிழன்' என்றிரு புது மொழி உருவாகி வருகின்றது. ஆகவே காற்றுடன் போராடுவதை விடுத்து செயல் பூர்வமாக இயங்கவே ஆசைப்படுவன் நான். அவசியம் ஏற்பட்டு, சில கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் சொல்லத் தான் வேண்டுமென்றால் பொதுக்கூட்டங்களை நாடுவதுண்டு. அத்தியாவசியமான இலக்கியக் கூட்டமென்றால் கண்டிப்பாக அதில் கலந்து கொள்ளத் தெண்டிப்பேன்.

★ ஒரு சிறந்த சிருஷ்டிக் கலை ஞானின் மரணத்தின் பின் மிஞ்சவது என்ன?

தெல்லிப்பழை: எஸ். ஏ. பாபு

வந்தான்; போன்ற என்பது போல அவனது வாழ்வு களை போன்று முடிந்து விட்டாலும் கூட, அவன் சிருஷ்டித் துத் தந்த கலையாக்கங்கள் சத்தியத்தைப் போல என்றும் எப்பொழுதும் நிலைத்து நின்று மக்களுக்கு வழிகாட்டும்.

★ உயிர்ப் பிரானிகளை நீங்கள் அன்புடன்வளர்த்ததுண்டா?

கோப்பர்ய். குமகேசன்

உண்டு. அது எனக்கு ஒரு பொழுது போக்கும் கூட. ஒரு காலத்தில் ஆயிரம் புருக்களை வளர்த்திருக்கின்றேன். 'சொக்காற் நன்ஸ்' என அழைக்கப்படும் புரு ஒரு சோடி 65 ரூபாய்க்குக் கொழும்பு சென்று வாங்கி வந்து வளர்த்துவேன். மைனு வளர்த்து அதைப் பேசக்கற்று கொடுத்துவேன். கூட்டை விட்டுச் சென்று பின்னரை திரும்பி வரும் அது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அணில் ஒரு சோடி மல்லிகைக் காரியாலயத்தில் வளர்த்தேன். இரண்டு தடவைகள் அவை குட்டியீன்றன. பின்னர் அவைகளைச் சுதந்திரமாக விட்டு விட்டேன். அதன் அனுபவமாக ஒன்று தெரிந்தது. நன்றியுள்ளவை, அவை. அன்பின் மென்மையான உணர்வை மனிதனை விட அவை ஆல்லியமாகப் புரிந்து வைத்திருந்தன.

★ பேச்சொன்று செயல் மற்று என்பதற்கு விளக்கம் தேவை. ஒட்டிசுட்டான். ஏ. கண்முகம்

உயிர் தமிழக்கு ஆவி தமிழருக்கு உடல் அத்தனையும் தமிழ்மன்றுக்கு என்றவர்கள் ஆவி யையும் உயிரையும் கடைசியில் உடலின் துக்களையும் கொழும் பிற்குத் தானம் பண்ணி விட்டதை நினைக்கும்போது உங்களுக்கு விளக்கம் கிடைத்திருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

★ நான் புகழ் பெற விரும்புகின்றேன். என்ன செய்யவேண்டும்.

ஊரேழு. அ. தயாளன்

தேர்தலில் நிலவுங்கள்:

For Bright Wash!
USE!

NEW OHIO BAR SOAP

BEAUTY FINE !

LADIES PREFER!!

"VIVA" TOILET SOAP

குறைந்த செலவில் ! நிறைந்த சலவை !
நியித்த பாவணைக்கு !

என்றும் “**நியூ ஓஹ் கோப்**” பையே
பாவியுங்கள்

மேனியின் அழகுக்கு! மங்கையர் விரும்புவது! “விளா” வாக்னை சோப்!

NEW OHO INDUSTRIES
12, PALALY ROAD, JAFFNA.

எமது கிளாக்ஸில்,

என்றும் நீங்கள் விரும்பும் பொருட்களை

குறைந்த விகியில் பெற்று மகிழ்ந்திடுவீர்

உங்களுக்குத் தேவையான மோட்டார் உதிரிப்பாகங்களுக்கு

புஸ்பா அன் கோ.

277. ஸ்ரான்லி G.R.,
யாழ்ப்பாணம்.

சிற குடன்ஸ், தோன், குளோத் வகைகள் மற்றும்
பாத அணி உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு

ନ୍ରୀପୁ ପୁଣ୍ସପା ହୃଦୟ ଓ ଯେବେଳେ

23. ஜாம்மா மொஸ்க் லேன்,
Off கண்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

